

TARTALOM

Tartalom	<i>Fokozott várakozással tekintünk a jövő elé</i> – Mózes Áron / 4
Évértékelő	<i>„Együtt a hitben jövőt építünk”</i> / 8
Évnyitó	<i>Szakkollégiumi képzések a 2017-2018-as tanévben</i> / 11
Programok	<i>A cigányság között végzett szolgálat mindig része volt az életemnek</i> – Lovász Márton / 14
Lelki Élet	<i>Ugródeszka lendülettel</i> – Reziliens wális szakkollégisták / 17
Ajánló	<i>Adventi vacsora a WISZ-ben</i> – Érzelmes búcsúval / 18
Programok	<i>Egyre erősödött bennem az elhívás a teológusi pálya iránt</i> – Farkas Anikó / 20
Munkatársak	<i>A háttér munka is fontos a kollégium működéséhez</i> – Ivánka-Tóth Anna / 21
	<i>Nagy lehetőségként élem meg a szakkollégiumi munkát</i> – Kánya-Ábrahám Zsuzsanna / 22
	<i>Sokat kell tanulni, de szívesen csinálom</i> – Kertiné Rózsa Anikó / 23
	<i>Nagyon büszke vagyok a hallgatókra!</i> – Koroknai Éva / 24
Konferencia	<i>Roma Platform Debrecenben</i> / 25
Példaképek	<i>Minden álmom teljesülhet</i> / 26
Társasjáték	<i>Habiszti – Cigány társasjáték</i> / 28
Hallgatók	<i>A jog világa érdekel leginkább</i> – Balog Cintia Deborah / 30
	<i>Fontosnak tartom, hogy fejlődni tudjak</i> – Cservák Mária / 32
	<i>Mindig foglalkoztatott az üzleti világ</i> – Csonka Dóra / 34
	<i>Vonzó volt a református háttér</i> – Farkas Vanessza / 36
	<i>A Wáliliban közelebb kerültem Istenhez</i> – Nagy Zoltán / 38
	<i>A lelki élet meghatározó számomra</i> – Tóth Anna / 40
	<i>Bíró vagy ügyész akarok lenni</i> – Varga Borbála / 42
	<i>A húgom miatt jöttem, nem bántam meg</i> – Varga Dóra / 44
	<i>Nagyon érdekel a francia nyelv</i> – Varga Tamara / 46
Visszatekintő	<i>Tapasztalt wálisok mondták</i> / 48
Programok	<i>WISZ – A győzelemig visz!</i> / 50
Szakkolis Élet	<i>Önkénteskedni jó!</i> / 52
Konferencia	<i>A jövő az ő kezükben</i> / 54
Wisz A Világ Körül	<i>Üzenet haza</i> – György Dóra / 58
	<i>Au pair vagyok Angliában</i> – Borsi Noémi / 60
Programok	<i>Izgalmas prezentációk a hallgatói konferencián</i> / 62
	<i>Bizonyágtétel egy regénybe illő életről</i> / 65
	<i>Táncra perdültünk</i> / 66
	<i>Campus Fesztiválon jártunk</i> / 67
	<i>Kalandok a Dunakanyarban</i> / 69
Pillanatok	<i>Képek az elmúlt tanévből</i> / 72



FOKOZOTT VÁRAKOZÁSSAL TEKINTÜNK A JÖVŐ ELÉ

Mózes Áron, a Wáli István Református Cigány Szakkollégium igazgatója a vele készített interjúban elmesélte, hogy hogyan alakult az intézmény rengeteg színes programot és előrelépést hozó, 2017/2018-as tanéve, ahogyan azt is, hogy milyen változások várhatók a jövőben annak életében.

Hogyan értékeled a WISZ elmúlt tanévet?

A szakkollégium minden korábbi événél gazdagabb programot valósított meg, és nagyszerű eredményeket tudhat a magáénak, de a jövőre is fokozott várakozással tekintünk. Mindezért Istennek adunk elsődlegesen hálát, hogy vezette és megáldotta a dolgozói csapatunk munkáját, a hallgatói közösség életét, tanulmányait, és a jövőt illetően is elsődlegesen benne bízunk. A 2017/2018-as tanévet 30 szakkollégistával kezdtük, és volt két kollégiumi lakónk is. Egyikük félévkor bekapcsolódott a szakkollégiumi programba. A következő tanévet pedig terveink szerint ennél is nagyobb létszámmal kezdjük.

Milyen elemek jellemezték a tanév programját?

Folytattuk a működésünk hallgatói véleményekre épített fejlesztését. Így javítottuk a belső kommunikációnkat, fejlesztettük a képzési rendszerünket, valamint előre tudtunk lépni a szakkollégiumi munka értékelésének módszerében. A gyakorlonoki programunkban fontos szakterületekre tudunk egyre több hallgatót bevonni: pl. köz-

igazgatás, államigazgatás. Mindezeket a hallgatói elégedettségvizsgálat is visszaigazolja. A hagyományos, bár folyamatos fejlesztés alatt lévő roma szakkollégiumi program mellett, ebben az évben indítottuk el az EFOP 1.3.7 jelű, „A Wáli István Református Cigány Szakkollégium tevékenységének bővítése és minőségi fejlesztése” című projektünket.

Februárban komoly eredményt ért el az intézmény a többi roma szakkollégium előtt.

Igen, megnyertük a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat focikupáját, melyen immár tizenegy intézmény vehetett részt, a nem egyházi intézményekkel együtt. Így 2019 februárjában mi rendezzük a következő tornát Debrecenben.

Ha jól tudom, több szakkollégiumi kiadvány is készülőben van, nemde?

Kutatói Klubunk alumni hallgatóink kutatására vonatkozó kötete a napokban jelenik meg, és hamarosan kiadjuk a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat intézményi jó gyakorlatainak gyűjteményét is a WISZ szerkesztésében. Fontos információkhoz jutottunk

» Folytattuk a működésünk hallgatói véleményekre épített fejlesztését. Így javítottuk a belső kommunikációnkat, fejlesztettük a képzési rendszerünket, valamint előre tudtunk lépni a szakkollégiumi munka értékelésének módszerében.



egy, Prof Dr. Pusztai Gabriella irányításával végzett kutatás eredményeként is, mely azt célozta, hogy az egyetemi képzésben bent lévő roma, vagy hátrányos helyzetű, nem roma szakkollégista hallgatóknak milyen igényeik lennének egy roma szakkollégiummal kapcsolatosan, illetve a középiskolások milyen szempontjait vegyük figyelembe, amikor fejlesztjük szakmai programunkat.



tek is. Megnövekedett a lelkes feladata, elvart jelenlétének mértéke, és Tiba Zsolt után örömmel kell említeni új lelkesünk, Lovász Márton ez évi szolgálatát. Váradi Zsuzsanna, bár elkerült tőlünk, de a Debreceni Egyetem egyik doktori iskolájának tagjaként kapcsolatban maradt velünk, illetve a szakmai érdeklődésének megfelelő munkaköre van. Újraosztva a feladatokat, munkáját részben Kertiné Rózsa Anikó vette át, más feladatokkal kiegészítve, szintén a munkatársak és a hallgatók egyértelmű elégedettségét kiváltó módon. Hasonlóan hálásak lehetünk azért is, hogy Molnár Illés kommunikációs felelős nagyobb szakmai kihívások felé való távozásával,

» Tevékenységünk bővítése, hálózatos kapcsolatrendszerünk kiterjesztése annak érdekében, hogy a motiváció, és a hátrányok kompenzálása folyamatosan kísérije az arra szorulókat, nyilvánvaló fejlesztési irányunk.

Milyen változások kísérték a tanévet?

Emberi erőforrásainkat elsősorban új kollégák felvételével fejlesztettük. Sajnálattal váltunk meg két munkatársunktól, korábbi lelkesünktől, Tiba Zsolttól, és a WISZ korábbi hallgatójától, Váradi Zsuzsannától. De mindkét váltaéhoz tartoznak örömteli vetü-

Dezső Attila jelentős eredményeket ért el fél év alatt a kommunikációknak területén. De azt is eredményként könyvelhetjük el, hogy az igazgatót a tavasszal megalakult Roma Szakkollégiumi Tanács tagjai közé nevezte ki Balog Zoltán, az emberi erőforrások korábbi minisztere.

A tavaszi félév legnagyobb horderejű eseménye a JövőKépzés címet viselő konferencia volt – milyen eredményekkel zárult?

A konferencia több, mint száz résztvevője nem csak Debrecenből és környékéről érkezett, hanem a környező országokból is. Az esemény arra kereste a választ, hogy országos szinten milyen eredményei vannak a kormány hátrányos helyzetűek segítésére vonatkozó stratégiájának, illetve helyi, debreceni vonatkozásban miben áll a város hosszú távú fejlesztési elképzelése, különös tekintettel a magasán képzett emberi erőforrást igénylő gazdasági fejlesztésre. Azt is hallhattuk, hogy mi a szerepe a Debreceni Egyetemnek és a roma szakkollégiumoknak a régió tudományos-műszaki-gazdasági fejlesztésében, valamint hol tart a Magyarországi Református Egyház cigánymissziós stratégiájának megvalósítása, továbbá a Debreceni Református Hittudományi Egyetem képzésén belül mi a szerepe a romológianak. Több kutatás eredményével is megismerkedhettünk, melyek a fiatalok jövőképevel, motivációjával, tehetséggondozásával foglalkoztak. A konferencia bepillantást nyújtott a WISZ fejlesztési tervébe, azon belül a „Habiszti - Cigány társasjáték” fejlesztésébe is. A programot több szakmai műhely zárta.

Milyen tervek vannak jövőre vonatkozóan a szakkollégiumban?

Tevékenységünk bővítése, hálózatos kapcsolatrendszerünk kiterjesztése annak érdekében, hogy a motiváció, és a hátrányok kompenzálása folyamatosan kísérije az arra szorulókat, nyilvánvaló fejlesztési irányunk. Ugyanakkor a társadalom egészét szeretnénk megszólítani több programunkkal, hogy



» Otthont, befogadó közösséget és programot szeretnénk biztosítani a nyelvvizsgát, emelt szintű érettségit nem szerzett hátrányos helyzetű, elsősorban cigány fiataloknak, akik a középiskolai tanulmányaikat befejezték.

még nagyobb nyitottságot, érzékenységet, empátiát mutasson, éljen meg, nem csak a hátrányos helyzetűekkel szemben, hanem egyáltalán is. Csak egy olyan társadalom víziója lehet számunkra előre mutató, ahol az individualizálódással és az önzéssel szemben, az együttérzés, a másik iránti tisztelet, megértés, bizalom és szeretet válik meghatározóvá. Valljuk be, ezeket a fogalmakat is ritkán használjuk, nem hogy megélnénk, vagy eleve lejárattottnak, lecserélendőnek gondoljuk. Otthont, befogadó közösséget és programot szeretnénk biztosítani a nyelvvizsgát, emelt szintű érettségit nem szerzett hátrányos helyzetű, elsősorban cigány fiataloknak, akik a középiskolai tanulmányaikat befejezték. Nyitott információs napokat szervezünk

a WISZ bemutatására, ahová olyan lelkeseket hívunk meg, akik szolgálnak a cigánymisszióban, és olyanokat is, akik nem, aztán híres, értéktudatos roma közszereplőket szólaltatunk meg nyilvános programokon.

Ezek mellett hozzájárul-e még a WISZ valamivel a társadalom érzékenyítéséhez?

Jelenleg is fejlesztjük, és az ősz folyamán kiadjuk a már említett, „Habiszti” nevű, a cigány kultúrát bemutató kártyajátékunkat. Szervezünk olyan programokat, melyek révén fiatalokat szeretnénk empatikusabbá, érzékenyebbé tenni a társaik iránt, ennek egyik formájaként középiskolai osztályokat keresnek meg érzékenyítő programokkal szakembereink, az iskolai agresszió csökkentése céljával. Már rendeztünk, de még fogunk több alkalommal cigány táncbát is. Bizunk benne, hogy ezekkel a programokkal hozzá tudunk tenni társadalom befogadóbbá válásához.

„EGYÜTT A HITBEN JÖVŐT ÉPÍTÜNK”

KRSZH-tanévnyitó Miskolctapolcán

A Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat (KRSZH) 2011-es megalakulása óta mindig megrendezi tanévnyitó konferenciáját, melyre ebben a tanévben Miskolctapolcán került sor szeptember 16. és 18. között, az „Együtt a hitben jövőt építünk” mottóval. A kezdeti, 54 fős hallgatói létszám mostanra kb. 330 főre gyarapodott – az eseményen a KRSZH hallgatóin kívül nem egyházi fenntartású roma szakkollégiumok tagjai is jelen voltak, jöttek Pécsről, Hajdúböszörményből és Egerből egyaránt.

Természetes, hogy vannak különbségek a szakkollégiumok között – felekezet, létszám, elképzelések –, mégis, ez a sokszínű csapat egy közösséget tud alkotni. Példás együttműködés jött létre a tagok között annak érdekében, hogy minél sikeresebb legyen ez a hétvége, ahol a szervezők oroszlánrészét a miskolci Görögkatolikus Cigány Szakkollégium vállalta magára. Az első nap délutánjára egy játékkal készültek, melyet május óta szerveztek Makkai László szakkollégiumi vezető, a Miskolci Egyházmegye cigánypasztorációs helynökének a szakkollégium igazgatójának javaslati alapján. Ennek az volt a célja, hogy mindenki ismerkedjen meg legalább egy olyan emberrel, akivel korábban még nem találkozott. A Roma Cooltura csapatjátékosai jól asszisztáltak ehhez, ugyanis a játékmesterek kifejezetten figyeltek arra, hogy a különféle szakkollégiumok hallgatói vegyesen alkossanak csapatokat. A besorolást különböző színű csotkik segítették, mely a görögkatolikusoknál használatos imafüzér – ezt négy szálas



gyémánt csomó kötéssel készítették el a miskolci Görögkatolikus Cigány Szakkollégium hallgatói a konferencián közel 330 résztvevő számára. Nem lehetett egyszerű vállalkozás! Mit is kellett tulajdonképpen csinálnunk a szakkollégistáknak? A csapatok nevet és kapitányt választottak, indulót írtak, a tagok bemutatkoztak egymásnak, és a többi csapattal versenyezve próbálták teljesíteni az előttük lévő kihívásokat. A szervezők a játék felépítése során figyelembe vették a roma képzőművészetet, táncot, zenét,

az ételeket, a közös gondolkodást, a nyelvet is. A feladatok között szerelt a dalszövegírás, hídépítés, éneklés, festés, rejtvényfejtés, szobor játék, suttogós játék, ételkóstolás, táncolás, stb. A régi cigány életmódot felelevenítve egyik helyszínről a másikra vándoroltak a hallgatók, és előfordult az is, hogy visszaérkeztek oda, ahol már egyszer voltak, sőt, egyesek el is tévedtek. Eközben bőven sikerült ismerkedni, míg arról beszélgettek a diákok, ki maradt le, vagy arról, merre kell menni.



Fotók: Fényes Gábor

Hogyan tetsessük, hogy tudunk táncolni? Hogyan lehet szájról olvasni a suttogós játék feladatmegoldása közben? Hogyan tanuljunk meg győzni? Ez utóbbi kérdés eredményes megválaszolója mindössze három csapatnak sikerült. Nem vérre ment a játék, de tétje volt, ugyanis az első három helyezést elért csapat könyvtalványban részesült. E hétvége során nemcsak a csapatjátékban választottak győzteseket, hanem a roma szakkollégiumok számára meghirdetett, „Üzenet a jövőbe” című pályázatra beadott kisfilmek közül is. Az első helyen a Nyíregyházi Evangélikus Roma Szakkollégium végzett, ugyanis a tagok a mondanivalójukkal nemcsak a zsűrit, de szakkollégista társaikat is lenyűgözték. A tanévnyitó második napja köszöntőkkel és felszólalásokkal kezdődött. Makkai László atya nyitóbeszédében arra fektette a hangsúlyt, hogy ne a külsínyt nézzék a hallgatók, inkább a lelkiviláguk gazdagodását tartsák szem előtt. A KRSZH akkori elnöke – aki egyben a Nyíregyházi Evangélikus Roma Szakkollégium vezetője is –, Laborczi Géza evangélikus lelkész lehengerlő bölcsességgel beszélt az emberségről: „A kutyanak nem adatott meg, hogy kutyább legyen, a macskának sem,



hogy macskább, a teknősbékának sem, hogy teknősbékább, de az ember lehet emberebb.” Dr. Horváth Zita felsőoktatásért felelős helyettes államtitkár elmondta, hogy az egyetemeken ugyan elitképzés folyik, de a társadalom kötelessége, hogy a nem elithez tartozó tagjait is felemelje. Lényegesnek tartotta, hogy a hallgatók megtalálják, ami őket boldoggá teszi, és amiben teljesítményük maximumát tudják nyújtani. Szerinte kinek-kinek vissza kell mennie a saját közösségébe, és dolgoznia kell azon, hogy mások is felemelkedjenek.

Járóka Lívia, az Európa Parlament képviselője szerint a magyarországi cigányságnak sok mindenben fell kellene szólnia, Pakstól kezdve a roma stratégiáig, ott kellene lennie az egészségügyben, az oktatásban, és más területeken. Sőt, azt tartaná jónak, ha minden pártnak lenne legalább egy roma jelöltje a választásokon. Kitért arra is, hogy különféle fejlesztéseket szeretnének elérni a cigányok tájékoztatásában és aktivizálásában, annak érdekében, hogy jogi és egyéb információk gyakrabban eljussanak a cigány családokhoz, és tudják, egy-egy esetben mi a teendő,

milyen szervhez, szakemberhez fordulhatnak.

Balog Zoltán, az emberi erőforrások előző minisztere fontosnak tartotta kihangsúlyozni az együttműködésen alapuló megoldásokat, ugyanakkor elmondta, hogy egy kisebbség még sosem tudta úgy érvényesíteni a jogait, hogy ne kellett volna konfrontálnia miatta. Szerinte van egy másik út, amely együttműködésen alapszik, és egy ilyen erős együttműködésnek érzi a KRSZH-t is. Büszkén beszélt arról, hogy ma Magyarországon az általános iskolások ingyen kapják a tankönyveket, és hogy az óvodákban a gyermekek 85%-a díjmentesen étkezik. Ilyen nincs máshol Európában. Több kérdés is napirendre került a szombati „Kérdezd a minisztert!”-fórumbeszélgetés ideje alatt. A migrációval kapcsolatosan felmerült például, hogy Balog Zoltán mit gondol arról, hogy vajon van-e jövője egy multikulturális Európának? Szerinte élhetnek egymás mellett a muszlimok és a keresztények ott, ahol a keresztények vannak többségben, amennyiben jó és erős keresztényekről van szó, ugyanis szerinte a muszlimok Európába történő beáramlása egyúttal egy vallási hódítás is. Szerencsésebbnek tartja, ha a keresztények teszik kívánatosá az ő életmódjukat a muszlimok számára, nem pedig fordítva. Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár is szót kapott, aki beszédében 4 fontos tényezőt említett meg a szakkollégiumokkal kapcsolatban: az első a felkészítettség az életre, az elhívásra, amelyet Isten nekünk ad, az államtitkár ezen belül pedig a szakmai felkészítettségről is beszélt, szerinte törekedni kell a szakmai igényességre,



arra, hogy valaki a saját hivatásában a legjobb legyen. A második közösségi lét: a közösség jóléte érdekében küldetésünk van. Szerinte a közösséget az tartja össze, hogy az egyik tagja építi a másikat, ez a gyarapodás és a növekedés kulcsa. A harmadik az identitás: nem felejtetheti el az ember, hogy honnan jött, szerinte az identitáserősítés folytonos eszköze és helyszíne a szakkollégium. A negyedik pedig a keresztény jelleg: Czibere Károly fontosnak tartotta megemlíteni, hogy Krisztus a jövő, együtt követjük őt, aki erős alapot jelent mindannyiunk számára.

Az évnyitón természetesen a szórakozás sem maradt el: míg péntek este Radics Gigi, addig szombaton a Lashe Shave zenekar biztosította a jó hangulatot. Az utolsó napi mulatság előtt egy meglepetésben is részünk volt: egy tűzszonglópáros műsora kápráztatta el a résztvevőket. A vasárnapi ebéd előtt Dr. Orosz Atanáz görögkatolikus püspök megáldotta az újonnan érkező szakkollégistákat, a szellemi táplálékhoz pedig hozzájárult, hogy a konferencia résztvevői élőben nézhették meg a máriapócsi cigány búcsú közvetítését. *Godó Irén*

SZAKKOLLÉGIUMI KÉPZÉSEK A 2017-2018-AS TANÉVBEN

Számokban: 13 kurzus, 140 órában, 16 képzővel, 30-25 hallgatóval. (Ezek nem tartalmazzák a KRSZH rendezvényeit, melyek szintén a szakkollégiumi hétvégék részét képezték.) Kiss Andrea tanulmányi vezető összefoglalója a WISZ szakmai programjáról.

A kurzusok szervezésében az alábbi alapelveknek próbáltunk megfelelni: illeszkedjenek a WISZ képzési programjához, amely **három** modulból áll (szpirituális, kulturális és közismereti) többségében nem formális elemekkel valósuljanak meg mintaadó, hiteles, elismert oktatók legyenek a megvalósítók az egyetemi képzésekben nem, vagy ritkán megjelenő témák, amelyek mind a karrierépítésben, mind az identitás- és személyiségfejlődésben pozitív hozzáadékkal bírnak, előnyt jelenthetnek a hallgatóinknak valós igényekre reagáló kurzusok legyenek (hallgatói igények beépítése is jelenjen meg)

Ízelítő a kurzusokból:

Cigány történelem – XX. század: Szabóné Dr. Kármán Judit romológus, nevelésszociológus, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem Romológia Tanszékének vezetője A kurzus e félévi tananyaga a 20. század második felétől, a második világháború utáni időszakról tárgyalta napjainkig a cigányság történetét. Megismerhettük a magyarországi



cigányok/romák oktatási, lakhatási, foglalkoztatási és egészségügyi helyzetének alakulását, betekintést kaphattunk azokba a múltbeli eseményekbe, döntésekbe, politikai intézkedésekbe, melyek napjainkig meghatározóak.

Cigány képzőművészet: Balogh Tibor grafikus, festő A kurzus a megszületésről, párbeszédéről szólt. Nap, mint nap megéljük, ki-mondjuk egy-egy tárgyra/leképzésre, természeti adottságra, hogy szép! De hol lehet az összefüggése ennek a szépnek? A szívben? Az agyban? Vagy valami másban? Valamilyen Isteni

erőben? Ilyen és hasonló kérdésekre kerestük a választ, miközben feldolgoztuk a magyarországi és kelet-európai roma képzőművészetet. Múzeumlátogatás, rajz- és alkotói feladatok, vetítések színesítették a kurzust.

Stresszkezelési technikák: Berényi András pszichológus, a Debreceni Egyetem Mentálhigiéniés és Esélyegyenlőségi Központjának vezetője „A stresszt ne elkerülni akarják a hallgatók, hanem tanulják meg a saját céljaik eléréséhez felhasználni.” Témakörök pl.: a tanult tehetetlenség jelensége, stressz faktorok, személy-

re szabott akciótervek kidolgozása, energia-háztartás feltérképezése, értékrend szerepe, új megküzdési és stressz-kezelési módszerek alkalmazása.

Keresztény etika: Dr. Hodossy-Takács Előd egyetemi docens, a Teológia Intézet vezetője – Debreceni Református Hittudományi Egyetem
A kurzus közben olyan témakörök is előkerültek, mint a több generáció együttélése, családlapítás és felsőoktatás, karrier, emberi méltóság, az élet tisztelete és megőrzése, elfogadás határai, társadalmi elvárások, migráció, együttélés, kisebbség, mint sors, felelősség, részvétel a közéletben.

Társadalmi felelősségvállalás: Kiss Ákos startup szakértő és **Tövískes Imre** tréner, társadalmi innovátor
A kurzus során háttérismereteket és olyan gyakorlati tudást kaptak a hallgatók, melyekkel képesek a saját ötleteiket olyan módon átdolgozni és bemutatni, hogy lehetőséget adjon számukra támogatás szerzésére a hasonló célokat támogató cégektől, vállalatoktól, szervezetektől.

Önkéntesség – nemzetközi mobilitás: Enyedi Imre Eurodesk-képző
A kurzus során kommunikációs gyakorlatok, önkéntességgel, Erasmus+-szal, nemzetközi mobilitással kapcsolatos ismeretek és végül interkulturalitást szimuláló gyakorlatok voltak. Az utolsó részben önkéntesekkel, külföldi EVS-esekkel angol nyelven beszélgethettek a hallgatók.



Tanultunk még az alábbi kurzusokon:

Kutatásmódszertan: Dr. Mező Ferenc pszichológus, egyetemi docens – az Eszterházy Károly Egyetem Pszichológiai Intézetének igazgatója, **Dr. Murányi István** szociológus, egyetemi docens - Debreceni Egyetem, **Hamvas László** szociológus, doktorjelölt Debreceni Egyetem
Pénzügy és gazdálkodás: Dr. Sárvári Balázs, rektor, Szent Ignác Jezuita Szakkollégium, tanársegéd – Budapesti Corvinus Egyetem és **Dr. Sebestyén Géza** tanszékvezető egyetemi docens – Budapesti Corvinus Egyetem

Projektépítés – projektmanagement: Kiss Ákos startup szakértő és **Tövískes Imre** tréner, társadalmi innovátor
Személyiségfejlesztés: Koncz András tréner - Egyházi Fejlesztők

Tanulásmódszertan: Mező Katalin gyógypedagógus, felnőttképző, doktorjelölt – Debreceni Egyetem

Prezi.com alapú prezentációs tréning: Csúsz István - prezi tréner, dizájn

Erőszakmentes kommunikáció: Gulyás Péter tréner - Egyházi Fejlesztők (Utóbbi 2 kurzusunk a Nemzeti Tehetség Program támogatásával valósult meg.)

A CIGÁNYSÁG KÖZÖTT VÉGZETT SZOLGÁLAT MINDIG RÉSZE VOLT AZ ÉLETEMNEK

Januártól új lelkészt köszönthettek a Wáli István Református Cigány Szakkollégium hallgatói és munkatársai: bár a kezdeti útkeresés őt sem kímélte, Lovász Márton számára elég hamar kiderült, hogy milyen pályát szánt neki az Úr. Marcial a sárospataki gimnáziumi és a debreceni teológiai évekről, cigánymissziós tapasztalatairól és a szakkollégiumban eltöltött első fél évről beszélgettünk.

A lelkészi pálya magától értetődő volt számodra?

Nem klasszikus értelemben vett keresztény/református családban nőttem fel: 15 évesen keresztelkedtem meg, amely inkább a hitem elmélyülésében volt egy pont, mintsem a kezdete. Bátyámmal és öcsémmel első osztályos korunktól jártunk református hittanra, a lelkészek viszont jöttek-mentek a vilmányi gyülekezetben, így túl nagy kötődés nem igazán tudott kialakulni velük. Egyiküket nagyon megkedveltem még általános iskola elején, aztán volt egy női lelkészünk, de csak ennyire emlékszem róla, majd felsősként ismét váltás történt. A testvéreimmel libasorban mentünk a sárospataki református gimnáziumba, és amikor én kezdtem el ott tanulni, egy lelkészházaspár, Sohajda Levente és felesége érkezett a községünkbe. Szerveztek egy ifit, és egy kis idő után megkérdezték, hogy szeretnénk-e konfirmálni. Erre az volt a válaszom, hogy persze, miért ne – egy évig tartott a felkészítő, viszont



egyikünk sem volt megkeresztelve. Azt mondták, semmi probléma, válasszunk keresztszülőket: én őket szerettem volna, amit el is fogadtak, így a sárospataki vallásánárom keresztelt meg.

Ami a teológiát illeti, soha nem volt rajtam nyomás emiatt, egyszerűen érdekelt: mindig szerettem a filozófiai témákat, a vitákat, az elmélkedéseket, a teológia azon részét, melyet az ember gyülekezeti szinten megta-

pasztalhatott. Harmadikos gimnazista koromban jött el az a pont, amikor ki mertem mondani, hogy megtért ember vagyok, hiszen örömmel vettem-vettünk részt az egyházközösség programjaiban. Egyre inkább azt kezdtem érezni, hogy nem a korábban annyira szeretett, fizikával, kémiával, vagy biológiával szeretnék foglalkozni. Amilyen könyv fellelhető volt a témában, azt beszereztem, gondolkoztam orvosin, állatorvosin, általános biológusi képzésen, sőt, a teológia mellett el is indultam ebben az irányban, de a kettőt lehetetlen volt együtt csinálni. **Valamilyen konkrétum miatt döntöttél a hittudományi képzés mellett?**

Nem tudnék sem egy pontot, sem pedig egy adott eseményt említeni. Amiben biztos vagyok, hogy a lelkész-keresztszüleim, a gyülekezeti programok, és az ifi mind hozzájárultak. Tizenhárom éves koromtól, hat-hét éven keresztül részt vettem a hejcei, angol nyelvű bibliatáborban, amely minden alkalommal akkora lendületet adott, hogy állandóan megerősödve jöttem el onnan. Középsiskolában volt egy-két nevelőtanárom, a vallásoktatóm, akik szintén nagy hatással voltak rám, de senki sem mondta, hogy „Na, ebből a fiúból pap lesz!”, vagy bármi ilyesmit. Érezték, hogy nyitottnak mutatkoztam a teológiai témák iránt, a gimnáziumi évek alatt pedig ez az elhatározás szépen lassan formálódott ki bennem. Ennek bejelentése rövidebb folyamatnak bizonyult, viszont amikor megtörtént, volt nagy meglepetés! Soha nem fogom elfelejteni az egyik gimnazista barátom reakcióját: „Te, mint lelkész? Pedig olyan rendes ember voltál eddig!” Hozzá kell tenni, nem keresztény srácról volt szó, úgy-



mond, messziről közelített az Úristen felé. Egyébként a hír az egész környezetemben meglepetést okozott, hiszen teljesen reál beállítottságú voltam. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy mi a gimis éveket valóban megéltük. Még csak három hete voltunk az intézményben, amikor a tanári karban elterjedt a vélekedés, hogy bárhová be lehet menni órát tartani, kivéve a 9. c-be nem. Számítástechnika-tagozat voltunk, infó-biosz fakra jártam, ehhez képest elmentem teológiára. **Pataki gimnazistaként kézenfekvő lett volna az ottani teológiai akadémiaira jelentkezni, nem?** Igen, és nagyon szerettem ott élni, egyetemre viszont nagyobb városba vágytam. Ekkor történt, hogy egyszerre jelentkeztem a debreceni lelkész-képzésre, és biomérnöki szakra. Ebben egyetlen bökkenő volt: elsőként nem lehet egyéni tanrendet igényelni, így az agráron passzívrá tettem az évemet, míg a teológiát folytattam. Ez utóbbin, már a második évben érdeklődtem, hogy kaphatok-e egyéni tanrendet, de azt mondták, felejtsem el, így egyértelművé vált, hogy mit szeretnék csinálni, amit azóta sem bántam meg.

Volt-e valami konkrét célod az agrárral? Mivel a téma mindig is érdekelt, el tudtam volna képzelni magam ezen a területen, valamilyen mérnöki pozícióban, akár vállalatnál, kormányhivatalnál, erdészethnél, vagy máshol. Ekkorra azonban nem is volt kérdés, melyiket szeretném folytatni, ezt, vagy a teológiát.

A lelkészi képzésben töltött évek alatt megerősödött benned az elhatározás? Ez volt az egyik része, de én sem maradtam ki a hitpróbáló időszakból. Nem feltétlenül maga az egyetem, vagy a közösség volt ennek okozója, hanem általános vélekedés, hogy előbb vagy utóbb mindenki felteszi magának a kérdést: „Tényleg itt van-e a helyem?” Ezen túljutva azonban megerősödhetünk, és látom a pozitív oldalát is, hiszen még az „éles bevetés” előtt elgondolkozhatunk ezen. Egyébként egy évvel tovább maradtam bent a teológián, a hatodik éven esküdttfelügyelőként tevékenykedtem. Az egyetemista éveimet igyekeztem a lehető legjobban kihasználni: külföldi ösztöndíjak nem vonzottak, inkább meg akartam élni a közösséget.

A segédlelkészi év hol talált? Nyíregyházán, a Városi Egyházközösségben, mely a legnagyobb az ott található négy gyülekezet közül. Nagyszerű emlékeim vannak innen, úgy érzem, hogy a közösség megszeretett, a többi lelkész is teljesen nyitott volt felém, nem várták, hogy negyven év tapasztalatával szóljak az emberekhez. Nagyon sokat tanultam és láttam itt, hiszen egy intézményekkel rendelkező, nagy gyülekezetről van szó, amelyben sok az adminisztratív feladat, és több szempontból másként működik, mint egy kicsi falusi közösség. Örülök, hogy mindezt megtapasztalhattam.

Milyenek voltak az első évek felszentelt lelkészként?

Diplomaszerzés után Pocsajba kerültem, ahol minden feladat hozzám tartozott, Nyíregyházához képest pedig hatalmas változást jelentett, hiszen kis gyülekezetéről volt szó. Nagyon lelkes közösség található a településen, amely kellő nyitottsággal és szeretettel fogadott. Voltak sikereink, azonban olyan dolgok is, melyekkel megpróbálkoztunk, de láttuk, hogy nem nekünk való. 2017 végén aztán megtaláltam a

szióban, mely a tanodaprogrammal együtt működött. Szüleim itt tanárként dolgoztak, öcsém pedig állandó résztvevő voltunk a nyári táboroknak. Soha nem tekintettem fő csapásirányként erre, de visszanezve azt kell, mondjam, hogy a cigányság között végzett szolgálat mindig része volt az életemnek.

Milyenek voltak a lelki alkalmak a WISZ-ben a tanév második felében?

Folytatódtak a bibliaórák: hétfőn és szerdán gyűltünk össze, hogy együtt

érdekes” – én ezt igyekszem magamévá tenni lelkészként és a magánéletemben is. Kedvelem a könnyed dolgokat, a vicceket, és ebből fakadóan minden olyan tevékenységet, amely szórakoztató számomra. Kedvelem a csapatsportokat: foci, régen kosaraztunk is, de ezen kívül a kerékpározás is jelen van az életemben. Emellett szeretek olvasni, filmeket és sorozatokat nézni, de minden olyan tevékenységet is, amely közösségben történik. Egy beszélgetés, kiülni valahová kávézni, hasonlók. A lényeg, hogy együtt történjen másokkal. Fontosnak tartom még kiemelni a túrázást és az ásványgyűjtést, melyek ugyan manapság kisebb hangsúlyt kapnak az életben, de nagyon szeretem őket.

Van-e az életednek ars poeticája, egy ige, melyre vezérfonalként tekintesz?

Őszintén megmondom, soha nem fogalmaztam meg még ezt magamnak. Talán annyit tudnék kiemelni, hogy igyekszem úgy megélni az életemet, hogy mindig Isten felé nézzek. Egyrészt nagyszerű, hogy Ő jelen van az életben, nem pedig elképzelt lényként, vagy könyvbe zárt szellemként. Istent a leghétköznapibb dolgokban is észre lehet venni, ha kellően figyelünk, ezt pedig a mások felé való odaforulásban is át tudjuk élni. Ha engem szeret, akkor én miért ne tudnék másokat? Ez Isten kegyelme és irgalma, az Ő valóságos szeretetéről van szó az ember életében. Véleményem szerint ez mindent megváltoztat. Persze nyilván nem azt jelenti, hogy az embernek nincsenek rossz döntései, vagy ne lenne kérdőjel az életében. De amióta én felismertem Istent az életben, soha nem éreztem azt, hogy elhagyott volna. Bízom benne, hogy nem is fogok eljutni eddig a pontig.

figyeljünk Isten üzenetére. Minden alkalmat énekléssel és imádsággal kezdünk, majd együtt olvassuk a Szentírást. A bibliaórán meghallgatjuk egymást, kérdéseket teszünk fel, megfogalmazzuk válaszainkat, épülünk egymás hite által. Gyakran hívjuk segítségül a humorunkat is, hogy valóban felszabadult, örömben és közösségben megélt alkalmunk legyen.

Eddig Lovász Mártonról, mint lelkésztől beszéltünk, mit lehet tudni magáról az emberről?

Luther Mártonnak volt egy ilyen mondata: „Élni csak hittel és humorral

Wáli István Református Cigány Szakkollégium pályázatát, én pedig örömmel adtam be rá a jelentkezésemet. Így történt, hogy ettől az évtől kezdve én vagyok az intézmény lelkésze.

Voltak korábbi tapasztalataid romák között végzett szolgálat terén?

Pocsajban hét éve működik cigánymisszió, amelyben én is szerepet vállaltam: heti rendszerességgel tartottunk alkalmakat, javarészt a hittanórákon is roma gyerekekkel találkoztam. De nem ez volt az első alkalom, hiszen otthon, még gimnazistaként is segédkeztem a vilmányi cigánymisz-



UGRÓDESZKA LENDÜLETTEL – Reziliens wális szakkollégisták

A 2011. évben életre hívott magyarországi Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat egyedülálló a világon; az általa nyújtott támogatások, lehetőségek révén az elmúlt évek alatt számos fiatal diplomás került ki intézményeikből. E tanulmány elsőként ad hírt azokról, a debreceni Wáli István Református Cigány Szakkollégiumban tanult cigány/roma diplomásokról, akik már megkezdték önálló, s gyakran a szüleiktől, családjuktól igen eltérő, új életüket. A jelenlegi kollégisták készítettek interjúkat velük, őszintén feltárva gyermek-és iskolás-

korukat, otthoni körülményeiket, iskolai élményeiket, továbbtanulásukat motíváló, gátló és segítő tényezőket, s mai helyzetüket. Öröm és tanulságos olvasni e történeteket, a hátrányos helyzet ellenére sikeressé válás útját. Kívánatos lenne, hogy minél szélesebb körben elolvassák e könyvet cigányok és nem cigányok, útkereső, bizonytalan gyermekek, fiatalok, segíteni vágyó pedagógusok, jó szándékú emberek, s a cigányság felett oktalanul ítélkezők! Merítsen erőt, példát mindenki e fiatalok életútjából!
Szabóné Dr. Kármán Judit

ADVENTI VACSORA A WISZ-BEN – ÉRZELMES BÚCSÚVAL

Akárcsak egy évvel ezelőtt, advent második vasárnapja utáni hétfőn idén is összegyűltünk egy közös vacsorára a szakkollégium hallgatóival és munkatársaival.

Ám ez most a korábbiakhoz képest rendhagyó este volt, hiszen két olyan személytől is elköszöntünk, akik fontos szerepet töltek be a kollégium életében. Várad Zsuzsanna, volt szakkollégistából lett munkatárs most vett búcsút tőlünk, hogy egyetemi tanulmányaira és azzal kapcsolatos kötelezettségeire koncentrálhasson. Sokat adott nekünk itt töltött ideje alatt, kedvességével bearanyozta mindennapjainkat, emberségével pedig példát mutatott számunkra. Tiba Zolt tiszteletes úr másfél évet szolgált közöttünk. A sok-sok mosoly mellett, mellyel oly gyakran megörvendeztetett bennünket, tanulságos gondolatokkal szőtte át estéinket. Az istentiszteleteken és bibliaórákon számos inspiráló történetet hozott számunkra, melyek kapcsán sok-sok alkalommal invitált minket közös eszmecesterére. Nem hagyta, hogy erőt vegyen rajtunk a fáradtság, motivált minket a gondolkodásra. Mindez kifejezetten jól jött akkor, amikor éjszakába nyúló tanulás előtt álltunk. Sokat köszönhetünk nekik!

Nemcsak ők búcsúztak, de mi is tőlük, hiszen egy fényképekkel teli videóval kedveskedtünk a távozóknak. A képek mellett néhány bátrabb hallgató személyes üzenettel búcsúzott, a szakkollégistákon kívül pedig a vezetőség is méltó módon köszönt el tőlük:



ajándékokkal és mérhetetlen hálával a sok-sok munkáért, melyet véghez vittek szakkollégiumunk életében. Az este a búcsú mellett részben a bemutatkozásról is szólt, ugyanis a vacsora előtt ismerhettük meg a WISZ új lelkesét, Lovász Mártont. Az érzelmes pillanatok az ilyenkor megszokott ajándékozás követte, melyből a hallgatók és a szakkollégium munkatársai is egyaránt kivették a részüket. Volt itt némasági fogadalom rendesen az elmúlt egy hét alatt! Sokan meglepődtek a társainktól kapott kedvességek miatt, öröm volt nézni a csillogó szempárokat a fényes gyertyák körül. Ebben az áldott hangulatban imádságba fogtunk, majd



stb. Én az egészsből ezt a részét kedvelem leginkább, s noha nekem is fejlődést okozott, mit adjak a kiválasztottnak, erre az alkalomra minden összeállt. Azt gondolom, hogy ez más tekintetben is érvényes: egy csapat tagjai vagyunk, és ez a csapat egyre jobban összekovácsoódik, összeáll. Akár egy közös csoportképre.
Godó Irén

» Volt itt némasági fogadalom rendesen az elmúlt egy hét alatt! Sokan meglepődtek a társainktól kapott kedvességek miatt, öröm volt nézni a csillogó szempárokat a fényes gyertyák körül.

jókedvűen láttunk hozzá az étkezéshez – a vacsorát nagyrészt a WISZ biztosította számunkra, de Tiba Zolt tiszteletes úr saját gyűlekezetében való közbenjárása folytán is kaptunk finomságokat. Csodálatos, hogy Isten kegyelme milyen együttműködésre

képes, milyen erőket tud mozgósítani! Zsuzsával együtt nagyon fog hiányozni nekünk, de bízunk benne, hogy mindkettőjüket látjuk még. Az ajándékozásban az a jó, hogy képesek vagyunk ráhangolódni a másikra, arra, ő minek örülne, mit szerethet,

EGYRE ERŐSÖDÖTT BENNEM AZ ELHÍVÁS A TEOLÓGUSI PÁLYA IRÁNT

Farkas Anikó 2018 elejétől dolgozik a Magyarországi Református Egyházban, a debreceni Wáli István Református Cigány Szakkollégium és a Budapesti Református Cigány Szakkollégium fenntartói képviselőjeként, de már túl van első teológusi évén is. Nemrég megválasztották a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat elnökének.

Mivel foglalkoztál az elmúlt években?

2010 és 2014 között a Hóvédelmi Minisztériumban dolgoztam sajtófőnökként, majd kabinetfőnökként, 2014-től pedig szintén kabinetfőnöki posztot tölthettem be az Emberi Erőforrások Minisztériumában, Balog Zoltán miniszter úr mellett. Emellett nagyon sokféle társadalmi kezdeményezésben vettem részt, szerveztünk például több jótékonyági futást, pikniket és bált is a barátaimmal.

A legtöbb szakkollégiumi konferencián láthattuk Balog miniszter urat az elmúlt években, te is így ismerkedtél meg a debreceni és budapesti intézményekkel?

Igen, hiszen mint köztudott, miniszter úrnak kiemelten fontos, úgy is mondhatnánk, szívügye a roma kultúra és felzárkózás kérdése, ezért még a rengeteg területet felölelő Emberi Erőforrások Minisztériumán belül is mindig előkelő helyet kaptak a romaügyek. És valóban így kerültem én közelebbi kapcsolatba a cigány szakkollégiumokkal és szakkollégistákkal. A szakkollégiumi életre egyébként is volt némi rálátásom, hiszen jogász és politológus dip-



lomát szereztem, és az egyetemi évek alatt két szakkollégiumnak is tagja voltam: egyrészt az ELTE Bibó István Szakkollégiumnak, másrészt az Illyés Sándor Szakkollégiumnak, amelynek a megalapításánál is jelen lehettem.

2017 őszétől ismét egyetemre jársz – mesélnél egy kicsit erről?

Istenhez felnőtként kerültem közel, ez egy közel tíz éve tartó út az életemben. Az azóta eltelt időszak során egyre erősödött bennem az elhívás arra, hogy hivatással is Isten

országának az építését szolgáljam, tavaly pedig el is kezdhettem a lelkesítő teológusképzést a Károli Gáspár Református Egyetemen. Tanulmányaim mellett végzem munkámat a református egyháznál, ahol már nem csak a szakkollégiumok ügyeivel foglalkozom, hanem több felzárkóztatási projektben is szerepet kaptam. A magánéletben is izgalmas lépés előtt állok, szeptember 1-én nem csak új tanév kezdődik, hanem az életemben is új fejezet: összeházasodunk vőlegényemmel.

A HÁTTÉRMUNKA IS FONTOS A KOLLÉGIUM MŰKÖDÉSÉHEZ

Ivánka-Tóth Anna két éve tölti be a Wáli István Református Cigány Szakkollégium gazdasági vezetői pozícióját, s bár a háttérben dolgozik, havonta néhány intenzívebb nap erejéig a hallgatókkal is kapcsolatban áll.

Mikor jöttél a szakkollégiumba?

2016 szeptembere óta dolgozom a szakkollégiumban gazdasági vezetőként. Eleninte napi 4 órában voltam a szervezetnél, majd 6 órában, 2017. szeptember óta pedig napi 8 órában, teljes munkaidőben.

Miből áll az itt végzett munkád?

Egyedüli gazdaságisként én látok el minden feladatot, amely ehhez a területhez kapcsolódik. Én vezetem az intézmény házipénztárát, kezelem a szállítói, vevő számlákat, szerződéseket, ellátom a munkaügyi feladatokat, pályázatokhoz kapcsolódó és egyéb gazdasági, pénzügyi feladatokat.

Milyen kapcsolatban vagy a hallgatókkal?

Én utalom az ösztöndíjukat és gyakornoki díjukat is, amelyet igyekszek minden hónap első napjaiban megtenni, hogy minél hamarabb rendelkezésükre álljon. Az én munkám inkább háttérmunka, fontos és szükséges ahhoz, hogy a kollégium működni tudjon, de a hallgatókkal közvetlenül nincs sok kapcsolat. Havonta egyszer kell kollégiumi díjat fizetni, ezt nálam tudják megtenni.



NAGY LEHETŐSÉGGÉNT ÉLEM MEG A SZAKKOLLÉGIUMI MUNKÁT

Kánya-Ábrahám Zsuzsanna az elmúlt egy évet projektmenedzserként kísérte végig a WISZ-ben, az anyai feladatok ellátása mellett.

Hogyan lettél a szakkollégium munkatársa?

Szociológia és nemzetközi kapcsolatok szakon végeztem. 2017 júniusa óta dolgozom a szakkollégium EFOP 3.4.1-es programjának projektmenedzserként. Korábban is ebben a munkakörben dolgoztam civil szervezetnél, majd nyolc év otthonlét következett a ma már 9, 7 és 4 éves kislányaimmal.

Hogyan tudod összeegyeztetni a munkát a gyerekneveléssel?

Nagy lehetőségként élem meg, hiszen három kis gyermek anyukájaként lehetőségem van rész munkaidőben, 10 órában a projekt sikeres megvalósulásában részt venni.

Milyen feladataid vannak projektmenedzserként?

A program keretében feladatom a kapcsolattartás a közreműködő szervezettel, adminisztratív teendők, szerződések, megrendelők, árajánlatokhoz kötődő dokumentumok megírása, és természetesen odafigyelni, hogy a program minden indikátora, célja megvalósuljon.



SOKAT KELL TANULNI, DE SZÍVESEN CSINÁLOM

Kertiné Rózsa Anikó mellett, hogy egyre hatékonyabbá próbálja tenni a szakkollégium irodai munkáját, a hallgatók lelki életére is odafigyel.

Mióta dolgozol a szakkollégiumban?

2018. január 1-től lettem a WISZ munkatársa, mint irodavezető. Előtte 28 éven keresztül a TEVA Gyógyszergyárban dolgoztam, különböző menedzseri pozíciókban, beszerzés, beszerzési piacutató és logisztika területeken.

Miért váltottál?

Egy ponton túl elgondolkodtam: valóban az-e az én feladatomban a Földön, hogy egy profitorientált cégnek még több profitot termeljek? Ezért úgy döntöttem, hogy beadom a felmondásomat, egy nappal később pedig elém került ez a lehetőség. Úgy gondoltam, hogy a versenyszférában szerzett tapasztalataimat itt is hasznosítani tudom. Emellett 30 éve vagyok a Debrecen-Nagyterdei Gyülekezet tagja, rendszeresen járok bibliaórákra és szolgálatot is vállalok. Remélem, hitben is hozzá tudok tenni valamit az itt folyó munkához.

Milyen feladataid vannak?

Igyekszem racionalizálni az iroda működését, a pályázati munkákban is részt veszek projektkoordinátorként – sokat kell tanulni, de szívesen csinálom. Bízom benne, hogy idővel a diákokkal is közelebbi kapcsolatba kerülünk. Az elmúlt félév a kollégiumi élet, az őket körülvevő környezet megismeréséről szólt, valamint hogy milyen problémákkal-nehézségekkel



küzdnek, és hol lehet nekik segíteni ebben – a következő félévtől biztosan hatékonyabban együtt tudunk majd működni.

NAGYON BÜSZKE VAGYOK A HALLGATÓKRA!

Koroknai Éva, mindenki Éva nénije takarítóként végzi munkáját a WISZ-ben – szavaiból minden percben kivehető, hogy mennyire odavan a szakkollégistákért, és együtt örül velük, ha sikert érnek el.

Mióta dolgozik a szakkollégiumban?

Nagyjából két és fél éve, 2016 februárjában kerültem ide. Több papír-írószer vállalkozást vezettem éveikig, majd hallottam, hogy takarítót keresnek a szakkollégiumba. Tudtam, hogy az év novemberétől nyugdíjas leszek, és szerintem isteni jel volt, hogy ide kell jönnöm dolgozni.

Milyen volt megélni a váltást?

Kicsit furcsa, hiszen korábban sem takarítóként, sem pedig fiatalokkal nem dolgoztam – egyedült a boltban, az emberekkel. Ami a munkámat illeti: nem is nevezném takarításnak, inkább csak tisztán tartásnak – csaknem harminc fő nem csinál olyan nagy rendetlenséget, viszont kiemelten fontosnak tartom a higiéniát.

Milyen tapasztalatai voltak a hallgatókkal?

Nagyon tisztellem ezeket a gyerekeket. Főleg tudván azt, hogy milyen helyzetből érkeztek, mert a legtöbük családjában nem természetes a továbbtanulás, az előrelépés. Külön kiemelném az év végi hallgatói konferenciát, ahol mindenki tíz percben beszámolt tanulmányai egy-egy szeletéről – nagyon büszke voltam rájuk. Olyanok, mint ha az unokáim lennének! Másik példa, ami jól mutatja a képességeiket: korábban amerika-



iak vendégeskedtek nálunk, és hiába hoztak magukkal tolmácsot, minden, a találkozón részt vevő hallgató maga beszélt velük angolul. El is sírtam magam a végén.

A hallgatók irányából érkeztek visszajelzések?

Hallomásból tudom, hogy sok helyen mennyire lenézik a takarítót, az emberek szemetet hagynak maguk után – itt azonban nincs ilyen. Persze nem árt néha figyelmeztetni őket, hogy figyeljünk a másokra.

Milyen érzés köztük lenni?

Annak idején nem is kifejezetten a takarítás, hanem a közösség miatt jöttem ide, és nem csalódtam. Igaz, hogy én vagyok az egyetlen, akit nem tegeznek – de ez jól is van így, hiszen körülbelül a nagymamájuk lehetnék.

» Külön kiemelném az év végi hallgatói konferenciát, ahol mindenki tíz percben beszámolt tanulmányai egy-egy szeletéről – nagyon büszke voltam rájuk. Olyanok, mint ha az unokáim lennének!

ROMA PLATFORM DEBRECENBEN

Romák-nem romák, hátrányos helyzetű családok felzárkóztatásáról, valamint pályaválasztási lehetőségekről is szó esett a Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat Dísztermében megrendezett Roma Platformon, december elején.

Egy olyan fórumon vettünk részt, amely lehetőséget biztosít a romák és nem romák közötti párbeszédre, és amely a romák helyzetének megsegítése céljából jött létre. A nemrég indult kezdeményezés célja, hogy a megyei roma és nem roma önkormányzatok az állammal együttműködve hatással legyenek a romák helyzetére, ugyanakkor nemcsak állami, de akár civil szervezetek vezetői, egyházi személyek és szakemberek megoszthassák egymással tapasztalataikat, ötleteiket és véleményüket. Ezen összefogás gyógyító erejében bízva született meg a Magyar Nemzeti Roma Platform.

Ebben pedig a romáknak is nagy szerepe van. A Wáli István Református Cigány Szakkollégium igazgatója, Mózes Áron néhány hallgatóval együtt – köztük voltam én is – szintén ellátogatott a rendezvényre. Ez idő alatt szóhoz jutott Tasi Sándor, a Hajdú-Bihar Megyei közgyűlés alelnöke, Bernáth Bálint, a Hajdú-Bihar Megyei Cigány Nemzetiségi Önkormányzat elnöke, illetve a Langerné Victor Katalin helyettes államtitkár asszony az EMMI képviseletében.

A résztvevőket Nagy Ilona, a Hajdúdorogi Móra Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola igazgató-nője, és a Szociális és Gyermekvédelmi Igazgatóság Hajdú-Bihar Megyei kirendeltségének egyik munkatársa, köszöntötte. Ám ezen a délelőttön



nemcsak a cigányságról esett szó, hanem a rendőri hivatás szépségeiről, a rendőri pályaválasztás lehetőségeiről is. Az Országos Rendőr-főkapitányság Országos Toborzó Központjának munkatársai, Lőrík Zsuzsanna és Vorsléger Zoltán r. törzsőrmesterek beszéltek az érdeklődő hallgatóságnak a rendőri pályához vezető középfokú és felsőfokú képzésekről.

A rendezvény során rengeteg hasznos információval gazdagodhattunk: mivel több szakkollégista is hátrányos helyzetű környezetből érkezett, bele tudtuk képzelni magunkat azon családokba, melyekből egy-egy gyermeknek nehéz lehet elindulnia. Régebben testvéremmel együtt gyakran átéltük a nélkülözés viszontagságait, így engem is megérintettek az elhangzottak. Langerné Victor Katalin arról beszélt, hogy mennyire fontos a hátrányos

helyzetű családok és gyermekek támogatása. Szerinte nem lehet úgy segíteni rajtuk, hogy a családot be ne vonnánk a folyamatba, ugyanis segítségük nélkülözhetetlen annak érdekében, hogy a gyermek pozitív jövő elé nézhessen. Úgy gondolja, hogy ezáltal lehet megakadályozni a szegénység újratermelődését.

Helyettes államtitkár asszony beszélt arról a 274 tanodáról is, amely sikeresen működik az országban, és az ösztöndíjakról, amelyek támogathatják a gyermeket az iskolai pályafutásában. Hozzátette, hogy fontos az együttműködés azokkal az emberekkel, akik helyi szinten ismerik a családok mindennapjait. A Magyar Nemzeti Platform célja az összefogás, amely – Langerné Victor Katalin szavaival élve – egyfajta „katalizátor”, és a változást segíti elő. Godó Irén

MINDEN ÁLOM TELJESÜLHET

Hét intézmény több mint száz hallgatója vett részt a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat (KRSZH) január 20-i találkozóján, a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében, köztük a debreceni Wáli István Református Cigány Szakkollégium és a Budapesti Református Cigány Szakkollégium egykori és jelenlegi diákjai.

Régi ismerősökként üdvözölhették egymást a szakkollégiumi hallgatók, hiszen a KRSZH minden évben megrendezi közös tanévnitőjét, a mostani esemény azonban eltért a korábbiaktól: az intézmények tagjait Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke köszöntötte, a programot pedig Farkas András és Sárközi Xénia alumni operaénekesek, a SziRom együttes,

valamint Pápai Joci és Molnár Ferenc Caramel előadásai tették emlékeztetővé.

A kormányfő hamar mosolyt csalt a hallgatóság arcára, mondván, hazánk jelenlegi miniszterei közül többen is szakkollégiumi hallgatóként kezdték karrierjüket. Orbán Viktor hangsúlyozta, hogy a tanulás és munka útján lehet felemelkedni – a találkozón részt

vevő roma hallgatók élő példái annak, hogy kellő céltudatossággal minden álmom teljesülhet.

Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere elmondta, hogy a magyarországi cigányság ügye fontosabb annál, hogy kizárólag a cigányokra bízunk, de annál is, hogy kihagyjuk belőle őket. Ebben az együttműködésben kiemelt szerep jut a történel-



mi egyházak képviselőinek, akikkel a közösen, 2011-ben aláírt szándéknyilatkozat jelentette az alapját a Keresztény Roma Szakkollégiumi Hálózat létrejöttének, melynek szerves részét képezi a Magyarországi Református Egyházhoz tartozó debreceni és budapesti szakkollégium.

Intézményeinkből egy-egy hallgató adott tanúbizonyságot a találkozó résztvevői előtt arról, hogy milyen hatással volt életükre a szakkollégiumi lét. Váradai Zsuzsanna, a Wáli István Református Cigány Szakkollégium egykori tagja és munkatársa éppen egy nappal az esemény előtt szerzett mesterszakos oklevelet a

Debreceni Egyetem egészségfejlesztő szakán, hamarosan pedig a doktori képzésben folytatja tanulmányait.

„Nagyon kíváncsi voltam arra, hogy egy borsodi kistelepülésről, Arlóról érkezve milyen közösséget vállalni más, egyetemista cigány fiatalokkal, hiszen erre korábban nem volt lehetőségem. Igazából ez volt a legfontosabb számomra, megismerni, mit gondolnak az életről, a hitről, a világról” – mondta Zsuzsa, aki az alapszak elvégzése után a borsodi kistérségbe tért vissza dolgozni, majd debreceni munkahelye mellett vállalt szerepet a szakkollégium működésében.

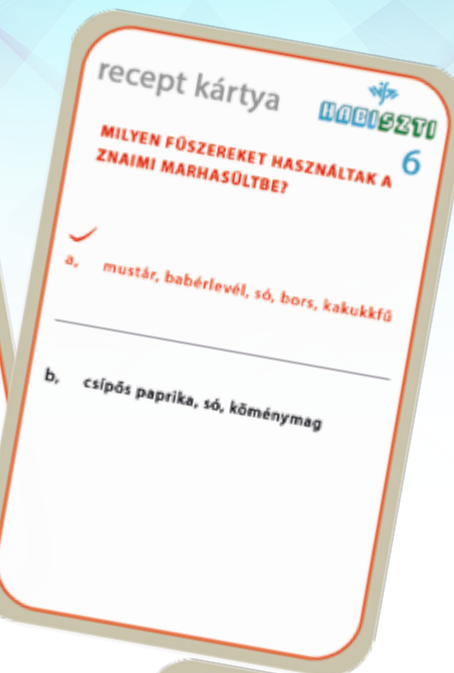
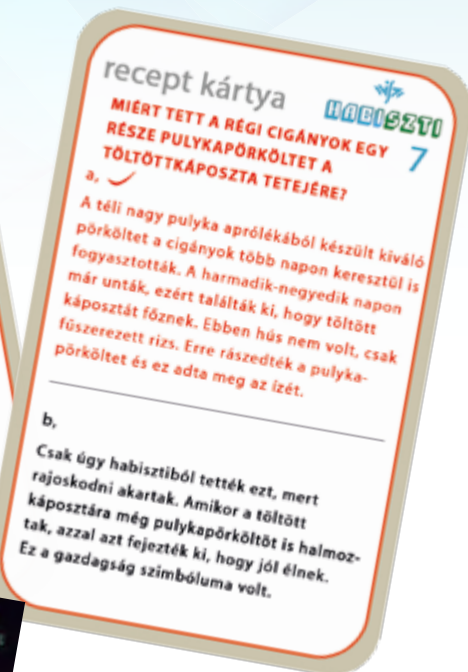
A beás cigány családból származó Orsós János Róbert, a Budapesti Református Cigány Szakkollégium (RefoRom) hallgatója édesapja tudás-szomjának köszönheti, hogy elindult a tudományos pályán: karrierjét a Pécsi Tudományegyetemen kezdte el, elvégezve a filozófia alapképzést, 2017 őszétől pedig az Eötvös Loránd Tudományegyetemen tanul tovább irodalom- és kultúratudomány mesterszakon. „Nagyon hálás vagyok a szakkollégiumnak a tanulmányaimhoz kapott szakmai segítségért, és azért, hogy egy szerető, támogató közösség tagja voltam, vagyok és leszek is.”

Fotó: Bartos Gyula/EMMI

HABISZTI – CIGÁNY TÁRSASJÁTÉK

A Budapesti Református Cigány Szakkollégium – RefoRom – szakmai vezetőjeként azzal a dilemmával szembesültem, hogy a képzési programunkat nem is olyan egyszerű úgy megtervezni, hogy mindazokat a célokat szolgálják, melyeket a szakkollégistáinkkal közösen el szeretnénk érni. Ezek között az, hogy önmaguk és a hallgatói lakóközösség identitásának gazdagodásához építő módon tudjuk lehetőséget teremteni. Leegyszerűsítetten most csak **identitás-gyarapító ismeretadási programnak** nevezem a három képzési modulunk (*kulturális, spirituális, közismereti*) összességét. A diplomaszerezés támogatásán túl mind a szakmai (mentorálás, tutorálás, nyelvoktatás, korrepetálás, kutatásban való részvétel), mind a lelki (bibliaóra, gyülekezeti kapcsolatok, személyes lelkészi- és lelkigondozói/terapeuta) valamint a nemzeti-ségi és nemzeti ismereteikben történő gyarapodás körülményeinek biztosítása a cél.

A RefoRom beindításának három évvel ezelőtt elindult előkészítési szakaszában dolgoztam ki az élményalapú, magyarországi cigányok kultúrájával kapcsolatos ismeretekből építkező társasjáték alapverzióját, szakmai koncepcióját. Az eddig említett célok közül ez új módszertanul segítheti, hogy az általa elérhető, cigány nemzetiséghez tartozó célcsoportok társadalmi együttműködésre képes és kész harmonikus cigány-magyar önzonossága, míg a nem roma magyar célcsoport esetében pedig befogadó szemléletük erősödjön. A roma



szakkollégiumok, középiskolák, tanodák, cigányklubok, nemzetiségi intézmények, roma önkormányzatok olyan intézmények lehetnek, ahol hasznos módszertani eszköz lehet a közösségben megélt játék, az együttjátszás felszabadító, ismeretgazdagító öröme.

A játékszabályok ismertetésére most nem térek ki, az idej és a jövő esztendő lesz az, amikor erről majd szélesebb kommunikáció indulhat. A Wáli István Szakkollégium kért fel, hogy road-show keretében mutassuk be a játékot tíz helyszínen, azzal a szándékkal, hogy közel vigyük a roma kultúra elemeit, elsősorban középiskolás fiatalokhoz. A Habiszttal kapcsolatosan folyamatosan frissülő információk hamarosan a WISZ honlapján érhetőek el (wisz.hu).

Káli-Horváth Kálmán



A JOG VILÁGA ÉRDEKEL LEGINKÁBB

Balog Cintia Deborah első éves hallgató a DE-ÁJK Jogi asszisztensi szakképzésén, és nagy álmai vannak ezen a pályán.

Miért jelentkezél a szakkollégiumba?

A nővérem, Henrietta már régóta a WISZ tagja, tőle hallottam először az intézményről. Két évvel ezelőtt jártam nála vendégségben, és mesélt arról, hogy milyen lehetőségeket kapnak a hallgatók. Nekem különösen a nyelvi képzések tetszettek, és nem akartam belőle kimaradni!

Milyen nyelvek iránt érdeklődsz?

Jelenleg angolt és olaszt tanulok – előbbiből jobb vagyok, de folyamatosan fejlődök az olasszal is.

Milyen szakon tanulsz?

A Debreceni Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán vagyok, és jogi asszisztensnek készülök – 2019 nyarán fogok végezni, utána pedig vagy igazságügyi igazgatási, vagy jogász alapsakra szeretnék majd jelentkezni.

Mi a legszimpatikusabb számodra a szakkollégiumban?

A közös hétvégeket nagyon hasznosnak tartom, illetve nagyon szeretem a bibliaórákat is, hiszen úgy érzem, minden alkalommal feltöltődök. Nagyszerű közösséget alkotunk, szeretek itt lenni!

Milyen terveid vannak a jövőre?

Ha sikerül a második szakra felvételizni, valószínűleg le tudom rövidíteni a képzés időtartamát, hiszen a jogi asszisztensből több tárgyat is el tudok majd fogadtatni. Ha azt elvégzem, közigazgatási intézményben szeretnék dolgozni, a nyelvek miatt viszont valószínűnek tartom, hogy mesterképzésre szintén jogra megyek, csak angol nyelven.

Mi lenne az álommunka számodra?

Nagyon szeretnék magyar, vagy nemzetközi cégnél jogi tanácsadó lenni – a munkaszerződés, munkaügyek, munkaperek területe az, ami kifejezetten érdekel.

» A közös hétvégeket nagyon hasznosnak tartom, illetve nagyon szeretem a bibliaórákat is, hiszen úgy érzem, minden alkalommal feltöltődök. Nagyszerű közösséget alkotunk, szeretek itt lenni!

FONTOSNAK TARTOM, HOGY FEJLŐDNI TUDJAK

Cservák Mária nemzetközi környezetben érzi leginkább otthon magát, és eltökélt célja, hogy felfedezze a világot.

Hol hallottál a szakkoliról?

Egyik ismerősöm említette, hogy roma származású hallgatók mellett keresztény, hátrányos helyzetű fiatalokat is várnak ide. Miután megismerem, hogy milyen programok vannak az intézményben, és mik az elvárások, ott lehettem a bevonótáborban, aztán sikerült felvételt nyernem.

Mi volt a legszimpatikusabb számadra az itt töltött idő alatt?

Nagyon hamar hozzászoktunk a bibliaórákhoz, melyek egy idő után terápiás jelleget öltöttek: ezeken az alkalmakon mindenki megállt, elcsendesedett, és kicsit magára figyelt. Aztán remek szakmai programokon vehettünk részt: közelebről megismerkedhettünk a közgazdaságtannal, a szociológiával, a cigányság kultúrájával, az év végéhez közeledve pedig olyan izgalmas közösségépítő eseményeket szerveztek nekünk, mint a gokartozás, vagy a paintballozás.

Mesélj röviden a tanulmányaidról!

Tolmács-fordító mesterképzésen vagyok első éves – már végeznék, de az ezt megelőző évben egy-egy félévet Oroszországban, illetve Moldovában töltöttem.

Milyen nyelvekben vagy otthon leginkább?

Az orosz és az angol, de a franciát is próbálom felhozni melléjük.

Miért éppen ez a terület érdekel?

Úgy gondolom, hogy a cégek sokkal jobban szeretik, ha több nyelven beszélsz, de mellette betanítható vagy – néhány készséget rövid idő alatt el lehet sajátítani, egy nyelvet azonban évekbe kerül. Szóval egyrészt biztosan lesz munkám, másrészt a nyelvek magukkal hozzák a kultúrát is, amely mindig is érdekelt.

Mennyire motivált a biztos munka lehetőségére?

Természetesen elég komolyan, de én tényleg ezt szeretném csinálni. Aztán ott van az idegenvezetés, a turizmus, a félév végeztével például a Külügyminisztériumban leszek szakmai gyakorlaton.

Milyennek képezed el leendő munkahelyedet?

Beosztástól függetlenül fontosnak tartom, hogy fejlődni tudjak, de nem mellékes számomra az sem, hogy lehetőségem adódjon az utazásra.

Van fő úticéled?

A két legnagyobb már megvalósult az elmúlt években, USA és Oroszország, de előkelő helyen szerepel Kanada, Ausztrália és Új-Zéland is. Talán egyszer ezekbe az országokba is eljuthatok.

» Nagyon hamar hozzászoktunk a bibliaórákhoz, melyek egy idő után terápiás jelleget öltöttek: ezeken az alkalmakon mindenki megállt, elcsendesedett, és kicsit magára figyelt.

MINDIG FOGLALKOZTATOTT AZ ÜZLETI VILÁG

Csonka Dóra nagyon céltudatosan tör előre álmai megvalósításáért, és egyelőre elég jó úton halad.

Hogyan lettél szakkolís?

2017 nyarán meglátogattam két barátnőmet, Borsi Noémit és Borsi Lídiát, és ők meséltek nekem arról, hogy miért vannak itt, és milyen programokon vesznek részt.

Mi fogott meg leginkább abban, amit elmondtak?

Az, hogy nem olyan, mint egy átlagos kollégium, ahol százan vannak, hanem ennél jóval kevesebben, meséltek az önkénteskedési lehetőségekről, a legjobb azonban az, hogy keresztény alapokra épülő intézményről van szó. Mivel Debrecenben ez ritkaságnak számít, nagyon fontos volt számomra, hogy ilyen közegbe jöhetek.

Mi volt a legjobb az elmúlt egy évben?

Főképpen a szakkolís hétvégék, ezek közül is azok, melyeken a gyakorlatra helyeződött a hangsúly. Ilyen volt a stresszkezelés, vagy a Prezi-képzés, nálam ezek eléggé betaláltak.

Mit tanulsz Debrecenben?

Ez volt az utolsó évem germanisztika alapszakon, IT-specializáción – már az egyetem előtt is az IT Servicesnél szerettem volna dolgozni, ahol egy évet gyakornokként is eltölthettem. A szakkoli azért is fontos volt számomra, mert koncentrálni tudtam a tanulmányaimra – sajnálom, hogy itt kell hagynom, de nyártól minden valószínűséggel teljes állású munkatársként fogok az IT-ben dolgozni.

Miért pont ez az irány érdekel?

Mindig is foglalkoztatott az üzleti világ, az informatika, az irodai munka, a leendő munkahelyemen pedig nagy-szerűen lehet majd hasznosítani az eddig megszerzett elméleti és gyakorlati tudást.

Milyen távlati céljaid vannak?

Tavasszal jelentkeztem a Gazdaságtudományi Kar Emberi erőforrás tanácsadó mesterszakára, melyet munka mellett mindenképp el szeretnék végezni. Egyébként cégen belül többféle nyelvi és informatikai képzés is adott – a következő három-négy évre tekintek előre, az első célom egyelőre a folyamatos fejlődés és a tanulás.

» Az, hogy nem olyan, mint egy átlagos kollégium, ahol százan vannak, hanem ennél jóval kevesebben, meséltek az önkénteskedési lehetőségekről, a legjobb azonban az, hogy keresztény alapokra épülő intézményről van szó. Mivel Debrecenben ez ritkaságnak számít, nagyon fontos volt számomra, hogy ilyen közegbe jöhetek.

VONZÓ VOLT A REFORMÁTUS HÁTTÉR

Farkas Vanessza nem bánta meg, hogy tavaly nyáron elküldte jelentkezését a Wáli István Református Cigány Szakkollégiumba, hiszen minden programot élvezett.

Hol találkoztál először a szakkollégiummal?

Néhány ismerősöm mesélt róla, de igazából akkor fogalmazódott meg bennem a jelentkezés gondolata, amikor az online felületeket is megnéztem.

Miért döntöttél a WISZ mellett?

A lakhatás, az ösztöndíj igencsak vonzó volt számomra, ahogyan a református háttér is. Aztán ott a közösség – a keresztény szakkollégiumok tapasztalataim szerint erről a legismertebbek!

Melyik volt a kedvenc programod az elmúlt évben?

A KRSZH-s események tetszettek, az évnnyitót és a focikupát nagyon élveztem.

És a szakkollégium falain belül?

A bibliaórák – tetszik, hogy mindig más témát dolgozunk fel, hogy ki tudunk kapcsolni, és sokszor érzem úgy, hogy konkrétan nekem szól, amiről beszélni szoktunk.

Milyen szakon tanulsz?

A DE-TTK másodéves biológus hallgatója vagyok, de más terület is érdekel, az alapdiploma után jogra akarok menni.

Mit szeretnél az egyik, illetve a másik képzettségeddel csinálni a jövőben?

A szabadalmi jogok világa foglalkoztat, és úgy gondolom, hogy ha az egyikkel nem tudok elhelyezkedni, akkor a másik még mindig biztosíték számomra. Ami a biológiát illeti, egy laborban, vagy kórházban is el tudom képzelni a jövőmet.

» A lakhatás, az ösztöndíj igencsak vonzó volt számomra, ahogyan a református háttér is. Aztán ott a közösség – a keresztény szakkollégiumok tapasztalataim szerint erről a legismertebbek!

A WÁLIBAN KÖZELEBB KERÜLTEM ISTENHEZ

Nagy Zoltán gazdaságinformatikát tanul, a szakkollégium pedig élete számtalan területén segített neki.

Hol hallottál először a WISZ-ről?

Először a szakkollégium egy korábbi hallgatójától, Horváth Józseftől, de a Facebookon is láttam, hogy van ilyen lehetőség.

Miért jelentkezted a szakkoliba?

Úgy gondoltam, az emberekkel remek közösséget fogunk alkotni – hála Istennek így is lett!

Mi volt a legnagyobb itt szerzett élményed az elmúlt egy év során?

A KRSZH-évnítő mindenképp, de az olyan közösségi programok, mint a paintball, vagy a focikupa szintén meghatározóak voltak számomra.

Milyen tanulmányokat végzel?

A Debreceni Egyetem Informatikai Karán tanulok gazdaságinformatikusnak, jelenleg első éves vagyok.

Mi a célod ezzel a képzéssel?

Először is a diplomaszerzés, azt követően pedig egy cégnél szeretnék gazdaságinformatikusként elhelyezkedni.

Miért éppen ez a pálya érdekel?

Az informatikával gyerekkorom óta „jóban vagyok”, ami pedig a gazdasági részét illeti, az a középiskola óta foglalkoztat. Mindig és érdekelt, hogy milyen gazdasági folyamatok vannak a világban – a jelenlegi szakom pedig tökéletesen ötvözi ezt a két irányt. Nagyon gyakorlatorientált a képzés, az utolsó félévben például csak ezzel foglalkoztunk.

Ha valakinek ajánlanod kellene a kollégiumot, mit mondanál neki?

Azt, hogy itt remek a közösség – hiszen sok baráttra találtam, egyúttal pedig közelebb kerültem Istenhez.

» Úgy gondoltam, az emberekkel remek közösséget fogunk alkotni – hála Istennek így is lett!

A LELKI ÉLET MEGHATÁROZÓ SZÁMOMRA

Tóth Annára hosszú egyetemi évek várnak még, melyben a szakkollégium biztos pontot jelent számára.

Hogyan találtál rá a WISZ-re?

Hirtelen kellett váltanom albérletet, a barátnőm, Torner Bernadett pedig megemlítette, hogy itt lenne hely. Először átmeneti szállásként tekintettem a kollégiumra, de nagyon megszerettem a közeget, ezért félévkor úgy döntöttem, hogy a szakkolis képzésbe is bekapcsolódom. Ebben nagy szerepet játszott, hogy miután elkezdtem az egyetemet, nem találtam meg a helyem lelki élet terén – viszont már kollégistaként részt vettem az istentiszteleteken, ezek az alkalmak nagyon meghatározóak lettek számomra.

Mi tetszik legjobban a kollégiumban?

Az, hogy kicsi és családias, mindenki ismer mindenkit. A szakkolis hétvégék – például a prezis, vagy a stresszkezelés – rengeteg pluszt adtak. Nagyszerű az is, hogy itt mindenki értünk van, és ott segít nekünk, ahol tud.

Mesélnél kicsit a tanulmányaidról?

Még nagyon sok van hátra az egyetemből: klinikai kutatónak tanulok a Debreceni Egyetem Általános Orvostudományi Karán, s mivel a kutatás felé indultam el a szakosodással, összesen nyolc év a képzés – ebből

eddig kettőt teljesítettem. Van egy sportedzői képesítésem is, korábban aerobicokatóként dolgoztam, ezen belül is kangoo- és alakformáló edzéseket tartottam, az utóbbi időben azonban főleg a tanulmányaimra koncentráltam.

Honnan a szeretet a gyógyítás iránt?

Gimnáziumban nagyszerű biosztanárrom volt, aki egyébként az egyetemen is oktat. Általa jutottam el egy nyári táborba, ahol az akkori mentorom említette, hogy szeretné, ha velük maradnék. Akkor szeptembertől kéthetente hétvégenként feljöttem Debrecenbe egy kutatócsoporthoz.

Milyen terveid vannak a jövőre?

Jelenleg a Humánagenetikai Intézetben vagyok TDK-hallgató, és nagyon szeretnék idővel megbízott munkatárssá válni. Ehhez még egy év biztosan kell, hogy a szakmai hátterem meglegyen hozzá.

Milyen szakterületen dolgozol?

Az intézetben a gyulladásoos bélbetegségek a fő irány, előtte két évig voltam a kutatócsoport tagja a Belgyógyászatban, ahol agyvérzéssel született gyerekekkel foglalkoztunk.

Mit csinálnál legszívesebben?

Egyelőre maradnék itt a Klinikán, viszont az orvosi olyan, hogy amilyen területről több információnk van, az kezd el minket érdekelni. Úgy gondolom, hogy itt megtaláltam a számításom, a genetika pedig dinamikusan fejlődő ága az orvoslásnak – szerintem Isten remekül intézte, hogy ide kerülhettem.

» A szakkolis hétvégék – például a prezis, vagy a stresszkezelés – rengeteg pluszt adtak. Nagyszerű az is, hogy itt mindenki értünk van, és ott segít nekünk, ahol tud.

BÍRÓ VAGY ÜGYÉSZ AKAROK LENNI

Varga Borbálát gyerekkora óta érdekli a jog világa, ezért az egyetemen két szakon tanul párhuzamosan.

Hol hallottál először a WISZ-ről?

Tavaly a hajdúhadházi Romér Klub egyik rendezvényének keretében látogattunk el a szakkoliba, de Neptunon is kaptuk az üzeneteket a jelentkezésről. Mivel Debrecen csak fél óra busszal, eleinte nem szerettem volna kollégista lenni – sőt, helyi bérletet sem kellett vennem korábban, amíg gimnazista voltam. Viszont több hadházi fiatalról is megtudtam, hogy a WISZ-ben lakik, és ez minket is bátorított a testvéremmel.

Mi volt a legszimpatikusabb a szakkollégiumban?

Figyelmesen elolvastam a szakmai programot, melynek segítségével többet is megtudhattam az intézményről: megtetszett a nyelvi képzés, és végiggondolva, hogy két szakot viszek, a jogit és jogi asszisztensit, a WISZ óriási segítséget nyújt mindehhez.

Miben leginkább?

A nyári gyakornoki program keretein belül a Járásbíróságon vagyunk Varga Tamarával, amely a mentorunk nélkül nem valósulhatna meg. A későbbi elhelyezkedést ezt hatványozottan elősegíti, mert cigány ügyvédrel, bíróról nem hallani minden nap.

Miért pont a jogi pálya érdekelt?

Érdekes oka van: gyerekként rengeteget néztük a Barátok Köztöt, nekem pedig nagyon megtetszett, amit Varga Izabella karaktere, dr. Balogh Nóra csinál ügyvédként. Arról álmodoztam, hogy egyszer én is az leszek, mostanában azonban inkább a bírói, vagy ügyészi pálya vonz. Az az igazság, hogy kicsit érzelmes vagyok, amely ezen a pályán nem feltétlenül előny, de még öt év van előttem, szóval változhat. Egy biztos: ha végzek az egyetemen, pontosan akarom tudni, hogy merre tovább, és egy olyan helyen akarok dolgozni, ahol hosszú időre biztos a jövőm.

A szakkolis programok közül volt kedvenced?

A szakmai hétvégékből a Prezi-tréning nagyon bejött – mivel tanúsítványt kaptunk róla, ezért az önéletrajzban is jól mutat majd –, de Balogh Tibor előadása is tetszett. Aztán ott volt a KRSZH-évnaytó, ahol más szakkolisokkal is megismerkedhettünk. Több vicces feladatot kellett teljesítenünk, remek élményeket szereztem.

Hogy látod, megérte idejönnöd?

Nyilván kicsit más, hiszen nem olyan, mint otthon, ahol minden vár – itt már magunkért felelünk, de az itt kapott ösztöndíjból nagyon jól tudok gazdálkodni.

» Arról álmodoztam, hogy egyszer én is az leszek, mostanában azonban inkább a bírói, vagy ügyészi pálya vonz. Az az igazság, hogy kicsit érzelmes vagyok, amely ezen a pályán nem feltétlenül előny, de még öt év van előttem, szóval változhat.

Egy biztos: ha végzek az egyetemen, pontosan akarom tudni, hogy merre tovább, és egy olyan helyen akarok dolgozni, ahol hosszú időre biztos a jövőm.

A HÚGOM MIATT JÖTTEM, NEM BÁNTAM MEG

Noha hamarosan végez tanulmányaival, úgy döntött, elkíséri húgát a Wáli István Református Cigány Szakkollégiumba. Varga Dóra leendő történelem-néprajz szakos tanár nagyon élvezte a szakkollégiumi programokat.

Testvéreddel, Borbálával együtt érkeztél a szakkoliba – miért döntöttél a WISZ mellett?

Több információs csatornán keresztül értesültem az intézményről, leginkább azonban egy régebbi hallgató, Katona Csaba élménybeszámolója sarkalltak a jelentkezésre – ő is hajdúhadházi, akárcsak mi ketten. Egyébként leginkább a húgom miatt jöttem, hiszen ő most kezdett az egyetemen, én pedig hamarosan végezni fogok – de nem bántam meg, hiszen nagyszerű élményekkel gazdagodtam.

Mi volt a legjobb élményed a tanév során?

A KRSZH miskolctapolcai évnnyitója, hiszen remek emberekkel ismerkedtem meg a játékok során. Sőt, az egyik csapattársam egy olyan srác volt, akivel együtt jártam általános iskolába, jó volt ismét beszélgetni vele!

Ha a szakkoli falain belüli programokra gondolsz?

Minden hétvégét élveztem, de leginkább a Prezi-tréninget. Egyrészt azért, mert hasznos ismereteket nyújtott, ráadásul tanúsítványt is kaptunk az elvégzéséről. Aztán ott vannak a bibliaórák: az első félévben Zsolt, a másodikban pedig Marci is nagyon meghitt alkalmakat tartott.

Milyen szakon tanulsz az egyetemen?

Jelenleg történelem-néprajz osztatlan tanári képzésen vagyok – a történelem mindig érdekelt, a néprajz pedig ideális párosítás volt mellé. A második félévben írtam meg a szakdolgozatomat „A legnagyobb magyar halála” címmel, szeptemberben pedig elkezdem a B-típusú tanítási gyakorlatomat – ha minden jól megy, két év múlva történelem-néprajz szakos, diplomás tanár leszek belőlem.

Mindig is erre vágytál?

Nem gondolom, hogy egész életem a tanítás körül fog forogni, de úgy vélem, időm nagy részét ez fogja majd kitölteni.

» Minden hétvégét élveztem, de leginkább a Prezi-tréninget. Egyrészt azért, mert hasznos ismereteket nyújtott, ráadásul tanúsítványt is kaptunk az elvégzéséről. Aztán ott vannak a bibliaórák: az első félévben Zsolt, a másodikban pedig Marci is nagyon meghitt alkalmakat tartott.

NAGYON ÉRDEKEL A FRANCIA NYELV

Varga Tamara régóta tanulja a nyelvet, ezért minden álma, hogy leendő munkahelyén is ezt tudást hasznosítsa majd.

Hol hallottál először a szakkolliról?

Az egyik kújszállási ismerősömön keresztül, a története pedig eléggé érdekes. Ő Budapesten tanul, és említette, hogy ott van református cigány szakkollégium – én is a fővárosba jelentkeztem tanítóképzőre, csak oda sajnos nem vettek fel. Viszont Debrecenbe igen, ezért Káli-Horváth Kálmántól tudomást szereztem a Wálról – így egyértelmű volt, hogy szeretnék ide jönni.

Mit tartasz az első éved legjobb pillanatának?

Nekem a szakkollégiumi hétfőgék tetszettek a legjobban, azok közül is leginkább a Prezi-képzés. De ezeken kívül is rengeteg mindent adott a kollégium: új embereket ismerhettem meg, rengeteg baráttal gazdagodtam.

Milyen szakon végzed a tanulmányaidat?

Jogi asszisztensi szakképzésen vagyok – az igazat megvallva azonban más irányba szeretnék továbbtanulni. Kisebb-nagyobb kihagyásokkal régóta tanulom a francia nyelvet, ezért amint lehetőségem lesz, át fogok menni romanisztikára.

Milyen elképzeléseid vannak a franciával?

Szimpatikus a tolmács-fordítói irány is, de elsősorban egyetemen szeretnék tanítani – jelenleg ez a cél lebeg a szemem előtt.

Hogyan képzeled el magadat tíz év múlva?

Meglepő lesz: egyetemi tanárként! Viszont minél több helyen szeretném hasznosítani a nyelvtudásomat, hogy valóban megtapasztaljam, hol tudok boldogulni leginkább.

» Nekem a szakkollégiumi hétfőgék tetszettek a legjobban, azok közül is leginkább a Prezi-képzés. De ezeken kívül is rengeteg mindent adott a kollégium: új embereket ismerhettem meg, rengeteg baráttal gazdagodtam.

TAPASZTALT WÁLISOK MONDTÁK AZ ELMÚLT TANÉVRŐL



GYÖKERES KRISZTIÁN:

„Ami először eszembe jut, hiszen elég friss, az a paintball, ahol bátran 'szétlőhettük' egymást, sőt, még a vezetőség is képviseltette magát Andi és Marci személyében! Bár évközben lelkészváltás történt, így az áhítatok sem maradtak a régiek, ez azonban semmiképpen sem vált hátrányunkra, csak más lett - nekem fontosak ezek az alkalmak. Aztán szintén tetszett a startup szakkolis hétvége, amely eléggé felcsigázott. A házi konferencia ugyan számomra új dolog volt, de nagyon megtetszett! A karácsonyi közös vacsorát sem hagyom ki: meg kell őrizni ezt a hagyományt, mert a legutóbbi is családi légkörben zajlott, főleg, hogy segítettem a fa díszítésében!”



GODÓ IRÉN:

„A WISZ felsőoktatásban való jelenlétem szilárd alapja. Segített az identitásom kialakulásában és megértésében, kényelmes, komfortos kollégiumi szobákat biztosít, ösztöndíjjal támogat. Istentiszteleti alkalmak segítségével gondolkodásra serkent, nyelvtanulási lehetőséget kínál, hasznos előadásokkal, szemináriumokkal, tréningekkel segíti a fejlődésemet, tájékozottabbá tesz, új tapasztalatokat és élményeket nyújt (általánosan jutottam el többek között Franciaországba, Németországba, s a Balatont először a WISZ nyári táborának köszönhetően csodálhattam meg), és különösen tetszik a karácsony környékén immár szokássá váló közös ünneplés. Talán az a legszimpatikusabb e kölcsönös együttműködésben, hogy úgy érzem, a szakkollégium felelősséget vállal értem: menttorral, nyelvtanárral, szakemberekkel köt együttműködést az én szakmai fejlődésem érdekében. Hálás vagyok mindezért. Ebben a tanévben nagyon örültem a Prezi-tréningnek. Egy új ismerettel lettem gazdagabb általa. Motiválnak érzem magam arra, hogy gyakoroljam a Prezi használatát. Örülök annak is, hogy a szakkollégium segítségével lehetőségem van a nyár folyamán gyakornoki munkát végezni. Ez segíti a későbbi munka világába való integrációt.”



VAS SÁNDOR:

„Mökuskerék, sok rohanás, de a WISZ-nél van a megnyugvás, kikapcsolás! Számomra sokat jelentettek az új lelkészünkkel eltöltött bibliaórák, aki mindig felröpítette megfáradt lelki életünket! A nehéz vizsgák és tételrengetegek között pedig abszolút csúcs volt a WISZ-es gokartverseny és a paintball-csata! Köszönöm ismét ezt a tartalmas félévet!”



KALMÁR LAURA:

„Igen gazdag és élményekkel teli éven vagyunk túl – a pozitívumok közül kiemelkedik, hogy jó barátságba kerültem Cservák Maricával, akárcsak Német Mártival, akivel szobatársak is voltunk egy ideig. Programok közül a nyári tábor, és az áprilisi, JövőKépZés-konferencia a legemlékezetesebbek számomra.”



NÉMETH MÁRTA:

„Az idei tanévben is rengeteg új élménnyel gazdagodtam, és sokat megemlíthetnék, ami számomra értékes volt. Kettőt emelnék ki, a gokartozás, és a paintballozás, melyeken május végén, és június elején részt vettem a szakkolisokkal. Azt gondolom, hogy remek csapatépítő program volt mindkettő, sokat neveltünk, és végre úgy éreztem, tényleg egymáshoz tartozunk. Ezek olyan élmények, melyek mindig össze fognak kötni minket. Köszönöm!”



SZILÁGYI VANDA:

„Számomra sokat jelent, hogy megint tanulhattunk új dolgokat, lehetőséget kaptunk arra, hogy olyat próbáljunk ki, amire eddig nem volt még alkalom, illetve hálás vagyok a sok nevetésért, az új barátokért és mindenkiért, aki a munkájával, támogatásával segített ebben a tanévben is. A sok meghatározó élmény közül nálam a focikupa emelkedik ki!”



OLÁH REGINA SZIDÓNIA:

„Erre a tanévre visszagondolva különösen emlékezetes számomra a focikupa, melyet most először a mi szakkollégiumunk nyert meg. Nekem személy szerint nagyon sokat jelentett az, hogy a WISZ nyelvtanárt biztosított számunkra, ugyanis ennek segítségével két nyelvizsgát tudtam ebben a tanévben megszerezni. A közös játékok, mint például a gokartozás, vagy paintballozás szintén nagyon tetszett!”



GODÓ KATALIN:

„Számomra sokat adott a szakkollégium, mind a bibliaórák és istentiszteletek alkalmával, mind pedig tanulmányaim előre menetelésében fontos volt nemcsak a mentorprogram, de a nyelvi képzés is. Többek között ezért is tudtam megszerezni a felsőfokú német nyelvizsgát. A kollégium mentorprogramja révén pedig egy olyan mentort kaptam, aki mindvégig lelkiismeretesen támogatja tanulmányaimat, segít és biztat arra, hogy pályázzak. Neki köszönhetően jutottam el Augsburgba is az Erasmus ösztöndíjjal. Az önkéntes programok és a konferenciák szélesítették látókörömet, illetve a tréningek alkalmával is úgy érzem, fejlődtem. Most már bátrabban merek kiállni egy közönség elé, hogy előadást tartsak. Ez nem melleleg tanári pályafutásom során is rendkívül fontos lesz. Hálás vagyok a szakkollégiumnak azért is, hogy identitásomban is megerősödtem, ugyanis sok mindent tanultam a cigányság történeleméről, kultúrájáról, a gazdag hagyományokról. Jó érzés tudni azt, hogy van mire büszkének lennünk.”

WISZ – A GYŐZELEMIG VISZ! Miénk a KRSZH-focikupa első helye!



Öt mérkőzésből mindössze egyet veszítettünk el, fölényes győzelemmel hódítottuk el a legfényesebb serleget – a torna gólkirálya is egy WISZ-es játékos lett.

Félig-meddig hazai pályán játszottunk a Keresztény Roma Szakkollegiumi Hálózat 2018-as focikupáján, hiszen a tavalyi győztes, a debreceni Szent Miklós Görögkatolikus Szakkollegium fogadta a csapatokat – hét keresztény, és másik két roma szakkollegium részvételével, a Tóth Árpád Gimnázium tornatermében. Az épület zsúfolásig telt hallgatókkal és az intézmények munkatársaival – noha az első mérkőzés csak 10 órakor kezdődött, a legtöbbben már 8:45-kor ott ültünk az Attila téri Főszékesegyházban, ahol Kapin István atya köszöntötte a résztvevőket: „Isten bizonyára mosolygott, amikor megteremtette a focit” – mondta, majd a nyíregyházi Evangélikus Roma Szak-



kollégium lelkesítője áldáskívánással indította útjára az eseményt. A TÁG-ban rendezett hivatalos megnyitón Debrecen város alpolgármestere, Komolay Szabolcs, és a társadalmi felzárkózásért felelős helyettes államtitkár, Langerné Victor Katalin emelte ki a sport, a roma szakkollegiumi munka és az összefogás fontosságát – utóbbi segített a három csoport kisorsolásában is. A Wáli István Református Cigány Szakkollegium hibátlanul vette az első két akadályt: a Szegedi Keresztény Roma Szakkollegiumot 3-1-re, a miskolci Görögkatolikus Roma Szakkollegiumot 4-0-ra győztük le, így csoportelsőként jutottunk tovább. A következő körben sem álltunk meg: 7-0-s győzelmet arattunk a pécsi Wlilocki Henrik Roma szakkollegium ellen, amivel biztossá vált, hogy érmet kapunk a nap végén. A rendezők ellen azonban jött a feketeleves: 3-1-re kikaptunk, bár a remény még élt arra, hogy első ízben megkaparintsuk a KRSZH-trófeát. Isten segítségével ez meg is történt: az utolsó hármásban „körbeverés” történt, hiszen a Jezsuita Roma Szakkollegium legyőzte a debreceni görögkatolikus testvéreinket, így az utolsó mérkőzésen legalább négygólos különbség kellett ahhoz, hogy miénk legyen az első hely. Noha eleinte csak titkon reménykedtünk a sikerben, végül csodás győzelem lett a vége: 6-1-re nyertünk a JRSZ ellen, így 2018-ban a WISZ lett a KRSZH-focikupa bajnoka! Az első helyezettnek járó trófea és a vándorserleg mellett a gólkirályi cím is hazahozhattuk. Köszönjük játékosainknak a kitartást, szurkolóinknak pedig az odaadó biztatást – a remek hangulatról árulkodjanak a képek!



ÖNKÉNTESKEDNI JÓ!

A szakkollégiumi lét szerves részét képezik az önkéntes programok, az elmúlt tanév során rengeteg helyszínen szolgáltak és segítettek hallgatónk: egyházi segélyszervezeteknél (Magyar Református Szeretetszolgálat, Dorcas), az MRSZ Szeretethíd elnevezésű programján, hajléktalan-étkeztetésnél a Debrecen-Nagy-erdei Református Gyülekezettel, a Roma Platformon, az Önkéntesek Éjszakáján, a Debreceni Egyetem eseményein (Európai Nyelvi Koktélbár, DExpo) és a Szólj Be a Papnak-rendezvénysorozatban. Az önkéntesség mellett szakkollégistáink diszseminációkban is szerepet vállaltak: ilyenkor maguk meséltek életükről és tanulmányaikról iskolákban, saját településükön, tanodákban, vagy éppen a Wáli István Cigány Szakkollégium vendégei előtt.



A JÖVŐ AZ Ő KEZÜKBEN VAN

JövőKépZés – többféle értelmezésnek is teret ad ez a szó, mely a debreceni Wáli István Református Cigány Szakkollégium, a budapesti RefoRom és a Debreceni Református Hittudományi Egyetem közös rendezésében megvalósult konferencia címeként az intézményekben és a cívisvárosban folyó munkára utalt.



Lassan hét éve, hogy megalakult a Wáli István Református Cigány Szakkollégium, ez az idő pedig nagyon sok mindent magába foglalt: hallgatók ezrei szereztek diplomát Debrecenben, formálódott, épült-szépült a város, egyre több munkahelyet teremtve, a roma fiatalok előtt pedig folyamatosan újabb és újabb lehetőségek nyíltak meg. Legyen szó a felsőoktatásba

bekerülő diákokról, vagy már végzetekről, a szakkollégiumokban folyó munka kiemelt fontosságú a hajdú-bihari megyeszékhelyen, a WISZ szerepe pedig még a többi intézmény között is egyedülálló, hiszen számos oktatási és szakmai alternatívát kínál. „Mindannyiunk felelőssége, hogy jövőt álmodjunk magunknak, a jövőnk pedig attól függ, hogy milyen a képzésünk”

– utalt köszöntőjében a konferencia címeire Dr. Kustár Zoltán, a DRHE rektora az egyetem dísztermében. „A képzés a társadalom veteménységertje, a cigány fiatalok képzése pedig bőven megéri, hogy befektessünk. Egymásra épülő, hosszú projektekről van szó, a konferencián részt vevők jelenléte pedig arra utal, hogy ezt Debrecenben megértették” – fogal-



mazott a rektor, kiemelve, hogy a Debreceni Református Hittudományi Egyetem nem csak mentori segítséget nyújt a WISZ hallgatóinak, de a leendő teológusok, lelkészek, kántorok és vallásbírák is három és fél éven keresztül, kötelezően hallgatnak romológia-tantárgyakat az intézmény falai között, jelentősen érzékenyítve ezzel a társadalmat.

Farkas Anikó a Magyarországi Református Egyház nevében köszöntötte a konferencia résztvevőit: rövid igei gondolatainak alapját Pál apostol Filippibeliekhez írott levelének első része adta, majd bemutatta az MRE 2013-ban megfogalmazott cigánymissziós stratégiáját. A református szakkollégiumok fenntartói képviselője aláhúzta a Wáli Ist-

» Mózes Áron: a hallgatók eredményei és az intézmény elismertségének elmúlt években történő növekedése mindenképp biztató jel a jövőre nézve.

ván Református Cigány Szakkollégium és a Budapesti Református Cigány Szakkollégium fontosságát a stratégiában, melyek az elmúlt évek során roma és hátrányos helyzetű hallgatók támogatását segítették diplomaszerezéshez – egyúttal ahhoz, hogy a tenni akarás ékes példái legyenek társadalmunkban. Ilyen volt például Lakatos Zsuzsanna

WISZ-alumni, aki konferencián feladatokat látott el a konferencián, vagy lesznek azok a hallgatók, akik énekkel köszöntötték a megjelenteket. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma részéről Sztojka Attila, a Szociális Ügyekért és Társadalmi Felzárkóztatásért Felelős Államtitkárság főosztályvezetője tisztelte meg jelenlétével a konferenciát – előadásában felvázolta az Európában egyedülálló felzárkóztatási terv elmúlt években elért eredményeit, illetve a jövőbeli célokat. Sztojka Attila úgy fogalmazott, hogy „most már lehetséges kitörni az ördögi körből, amit a szegénység, az iskolázatlanság és a kirekesztettség jelent, így pedig a társadalom teljes értékű, középosztálybeli tagjai lehetnek”, hozzátéve, hogy a szakkollégiumok a minisztérium csúcsprojektjei, amely „felelmes és történelmi lehetőséget jelent” a jelen Magyarországon.

Ahogy arra az esemény címe is utalt, a konferencia szerves részét képezték azok a referátumok, melyek a tehetséggondozás elemeit, illetve a közeljövő Debrecenjét festették elénk. Flórika András, DMJV Polgármesteri Hivatalának oktatási és vállalati kapcsolati referense az Új Főnix Terv megvalósításáról beszélt, kitérve a kulturális, infrastrukturális és munkaerőpiaci változásokra, melyek a szakkollégisták jövőbeli elhelyezkedését is nagyban megkönnyítik a városban. Prof. Dr. Pusztai Gabriella egyetemi tanár, a DE Neveléstudományok Intézete Pedagógia Tanszékének munkatársa a hátrányos helyzetű fiatalok motivációjáról és útjáról értekezett, a református egyház szerepét hangsúlyozva felzárkóztatásuk terén. Dr. Péter-Szarka Szilvia, a DE Pszichológia Intézetének



adjunktusa a hátrányos helyzet és tehetség kapcsolatát boncolgatta, kitérve a többszörös intelligencia elméletére, a szociokulturális hátrány tényezőire, a helyes énképre, a tanult tehetetlenségre, valamint a pozitív jövőkép motivációira. Hamvas László úgy fogalmazott, hogy „a jövőkép összetett fogalom, sokkal több a 'mi leszek, ha nagy leszek?'-nél” – a Debreceni Egyetem Szociológia és

Társadalompolitika Doktori Képzésének résztvevője a jövőkép indikátorairól, a kudarckerülésről, külső ösztönzőkről, valamint a településtípusok szerepéről tartotta meg előadását. A magyarországi cigányság egyik legnagyobb ismerője, Szabóné Dr. Kármán Judit a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen alig több, mint két évvel ezelőtt indult romológia-képzésről beszélt a részt-

vevőknek. A kurzus az első félévben szabadon választható, a következő szemesztertől kötelező tárgyként szerepelt a tanrendben, azon egyszerű oknál fogva, hogy „nem élhetünk úgy, hogy nem ismerjük a cigányokat” – fogalmazott az egyetemi oktató. A képzésben a hallgatók többek között cigánypasztorációs és pedagógiai tárgyakat vehetnek fel, tanulmányaik alatt pedig folyamatosan kutatásban vesznek részt, ahol előítéletességük változásait mérik – így jutott el valaki másfél év alatt a romáktól való tartózkodástól addig, hogy férjével együtt

» A konferenciát két workshop zárta, melyek közül a résztvevők érdeklődésük szerint választhattak: Cigánymissziós mozgalmak a Kárpát-medencében, illetve a Roma lányok korai iskolai lemorzsolódásának megelőzése.

cigánymisszióhoz kérjen segítséget. Mivel a konferencia szervezésében a budapesti RefoRom is részt vett, Káli-Horváth Kálmán igazgató itt osztotta meg először nyilvánosság előtt a WISZ számára hamarosan elkészülő „Habiszti – Cigány társasjáték” fejlesztésének kulisszatitkait. A képzőművész-irodalmár előbb egyik hallgatója, Rostás Gusztáv segítségével, egy papírszínházon keresztül mutatta be a cigányság eredettörténetét, humoros formában, ahogyan nem kevésbé volt megmosolyogtató a társasjáték szemléltetésére szolgáló, kreatív videó sem.



Az előadások zárásaként Mózes Áron, a Wáli István Református Cigány Szakkollégium igazgatója az intézmény rövid bemutatója után ismertette a WISZ EFOP 1.3.7-pályázat részleteit, kitérve a szakkollégiumban folyó szakmai és hitéleti munkára – a hallgatók eredményei és az intézmény elismertségének elmúlt években történő növekedése mindenképp biztató jel a jövőre nézve.

A konferenciát két workshop zárta, melyek közül a résztvevők érdeklődésük szerint választhattak: Cigánymissziós mozgalmak a Kárpát-medencében, illetve a Roma lányok korai iskolai lemorzsolódásának megelőzése. Előbbin Nyeseő Ágnes magyarországi referens, a felvidéki református cigánymisszió munkatársai, Babindák



Ernő és édesapja, valamint Taracközi Gerzson, a kárpátaljai közösségek korábbi irányítója osztották meg

egymással és az érdeklődőkkel gondolataikat. A másik műhelyben Oláhné Balogh Tímea, az álmosdi Roma Láng egyesület elnöke beszélgetett a WISZ hallgatóival, megfogalmazva, hogy a kultúrában, anyagi téren és a társadalomban tapasztalt jelenségek jelentik a legnagyobb hátráltató tényezőt a fiatal lányok iskolaelhagyásában. A nagyszámú érdeklődő, a szakkollégisták figyelme, illetve az előadók szakértelme alapján kijelenthető, hogy a JövőKépZés konferencia elérte a célját: mindannyian többet tudtunk meg a hallgatókról, háttérükről, az őket körülvevő környezetről, valamint kilátásaikról – kérjük Isten segítségét, hogy adjon erőt a közös munka folytatásához!

ÜZENET HAZA

György Dóra élménybeszámolója az Egyesült Államokból és Uruguayból

Angol-orosz szakos hallgatónk karácsony után nem várt sokat, repülőre ült, és nekivágott a nagyvilágnak: az első fél évet az USA-ban, Atlantában töltötte, de természetesen megtekintette az ország leghíresebb nevezetességeit is. Júniusban ismét Amerika volt a célpont, ezúttal azonban a déli része: Dóra az Uruguayi Magyar Otthon vendégszeretétét élvezzi, egészen decemberig. Az alábbiakban ő maga osztja meg az első hónapok tapasztalatait a két tengerentúli országból.

Negyedéves angol-orosz tanárszakos hallgatóként immár másodjára döntöttem úgy, hogy útra kelek 2018 elején, és egy szemesztert külföldön töltök. Az első utam Oroszországba vezetett, ahol öt hónap alatt rengeteg tudással, milliónyi élménnyel és baráttal gazdagodtam. Mindenképpen szerettem volna ellátogatni angol nyelvterületre is, de nem szívesen akartam esős, szürke vidékre menni, így Amerika vonzott a leginkább. Nyáron érkezett a sorsdöntő e-mail, amelyben az állt, hogy lehetőség van jelentkezni részképzésre az USA-ba az ISEP nevű szervezettel – ez hasonló az Erasmushoz, de Európán kívüli országokba biztosít ösztöndíjakat –, pontosabban Georgia államba, Atlanta egyik gyönyörű városrészébe, Decaturbe.

Az út nem volt könnyű, hiszen több mint harminc óráig tartott, átszállással együtt. Isztambulban 13 órát kellett várnom a csatlakozásra, de nagyon érdekes élményként éltem meg, hiszen ennyi különböző nemzetiségű



emberrel még sohasem találkoztam! A repülőút zökkenőmentesen telt, a jegyemet ablak mellé kértem, amit nem bántam meg, hiszen csodálatos kilátás nyílt az óceánra, és éjszaka a városok fényére. Szinte azonnal összeharatókoltam egy mellettem ülő, Amerikában élő, indiai férfival, aki sok jó tanáccsal szolgált, és megbeszéljük, hogy a jövőben tartani fogjuk a kapcsolatot. Amikor megérkeztem, taxival mentem a szállásra. A jamaicai sofőr azonnal

beszédbe elegyedett velem, és megadta a telefonszámát arra az esetre, hogy ha fuvarra vagy bármilyen segítségre lenne szükségem. Ekkor már éreztem, mennyire segítőkészek és nyitottak itt az emberek, és nem kell tartanom attól, hogy magányos leszek. Az út olyan volt, mint ha amerikai filmekbe csöppentem volna: a belvárosban a felhőkarcolók, a külvárosban pedig a csillagos-sávos zászlóval díszített, fehér kerítéses házak gyorsan az emlékezetembe vésték magukat. Amikor megérkeztem, már várt a lakótársam, aki mindenben segített, és megkönnyítette a beilleszkedést. A szállás minden igényemnek megfelelt, és az egyetem bejárata nagyjából 10 méterre feküdt a kollégium kijáratától.

Az egyetem gótikus épületeivel, különleges szobraival, hatalmas fáival, gyönyörű zöld parkjaival és kedves kis mókusaival kiérdemelte, hogy bekerüljön Amerika legszebb campusai közé. Az emberek nagyon kedvesek és

segítőkészek. Már ösztöndíjam elején nagyon sok emberhez fordulhattam segítségért. Mindenki mosolyog, az idegenek is köszönnek, megkérdezik hogy vagy, teljesen más a légkör, mint otthon. Minden szervezeten és gördülékenyen megy, és bármi probléma merül fel, rugalmasan állnak hozzá az itt dolgozók. Még a bevásárlás is más, hiszen az eladók a pénztárnál bepokolnak neked, szétválogatva a különböző fajtájú árucikkeket. Az egyik lány elhívott egy kosármérkőzésre, ahol igazi amerikai hangulat uralkodott, amihez a cheerleaderek is nagyban hozzájárultak. Az USA-ban töltött hónapok során rengeteg élménnyel gazdagodtam, és nem csak Georgia állam fővárosát látogattam meg: elutaztam San Franciscóba, ahol szemügyre vehettem az eddig csak plakátokon es filmekben látott Golden Gate-et, a híres börtönt, az Alcatrazt, ezen felül pedig több híres kaliforniai bortermelő vidékre is elutazhattam. A keleti partvidéken Észak-Karolina hegyeit és a Cherokee-vidéket is bejártam egy magyar

húsvéti tábor alkalmával, illetve a világ legnagyobb Szent Patrik napi fesztiváljára is eljutottam Savannah városába. Chicago es New York sem maradt ki a sorból, ahol minden nevezetességet sikerült megnézni. Azonban nem csak ezek a csodálatos helyek, hanem a csodálatos emberek is belopták magukat a szívembe. Rengeteget tanultam más kultúrákról, szokásokról és nagyon sok jó baráttra tettem szert. A nyelvtudásom ezáltal sokat fejlődött, és a szakmai előrelépésemhez is nagyban hozzájárul az Egyesült Államokban töltött idő. Alig ért véget a félév, júniusban már Uruguay fővárosába, Montevideóba utaztam, a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjaként – egészen év végéig itt leszek majd. Ez a program a Nemzetpolitikai Államtitkárság által jött létre, azért, hogy a külföldi, ún. diaszpórában élő magyarság nemzeti identitását erősítsük és megőrizzük. A célállomások között szerepelt számos dél-amerikai ország is, s mivel mindig szerettem volna megtanulni spanyolul, és ellátogatni erre

a különleges, egzotikus kontinensre, nem sokat hezitáltam, és beadtam a pályázatomat. A kiírás szerint magyar nyelvtanárokat, cserkészeket, programszervezőket, és néptáncosokat kerestek, így a Debrecenben található Amerikai Kuckóban szerzett programszervezői készségeimre, folyamatban lévő, két nyelvszakos tanulmányaimra és néptáncos előmenetelemre hivatkozva megnyertem a pályázatot. Kezdetben kicsit megijedtem, hiszen nem beszéltem spanyolul, de az olasz tudásom miatt szerencsére nagyon jól haladok a tanulással. A fogadóintézményem az Uruguayi Magyar Otthon, amely egy körül-belül 150 fős, magyar felmenőkkel rendelkező, vagy a magyar kultúra iránt érdeklődő aktív közösség. A konkrét feladatom néptánc oktatása, négy különböző korcsoport számára. Eddig a július végi, Buenos Aires-i, dél-amerikai magyar néptáncfesztiválra készültünk, az esemény után pedig valószínűleg nagyecsed-i cigány táncot fogok tanítani, amely számomra is kihívást jelent. Mindazonáltal nagyon nemes feladatnak érzem, hogy a magyar cigány kultúrát is népszerűsíthessem. A Magyar Otthon nem csak a táncpróbák színhelye, hiszen szinte minden napra jut egy program: jótékonysági ebédek, kártyapartik, teke bajnokságok, disznóvágás, férfi vacsorák, női teadélutánok, magyar ünnepek. Ugyan nem unatkozom Montevideóban, de terveim között szerepel megnézni többek között Dél-Amerika híres városait és helyeit, például Rio de Janeirót Brazíliában, a Machu Picchut Peruban, illetve Patagóniát is Chile és Argentína határán.

György Dóra



AU PAIR VAGYOK ANGLIÁBAN

Mivel élelmiszermérnöki BSc diplomámat már 2017 decemberében megszereztem, a szeptemberben kezdődő mesterképzésig több mint fél év állt és áll a rendelkezésemre, hogy valami hasznos és izgalmas dologgal töltsöm meg.

Miután megszereztem alapszakos élelmiszermérnöki diplomámat, úgy döntöttem, hogy kiutazom Angliába au pairnek, ami azt jelenti, hogy egy kulturális csereprogramban vehetek részt, melynek keretében egy angol család tagjává lehet válni egy időre, némi háztartásbeli, gyerekekkel kapcsolatos munka elvégzéséért cserébe. A nyelvtanulás szinte garantált, ráadásul új emberek és helyek megismerésére ad lehetőséget. A fogadó családot egy közvetítő honlapon keresztül találtam meg, ahová nagy reményekkel indultam el, az év legzordabb időszakában, télen, ráadásul egy világtól elzárt farmra. És itt kezdődött el az, amely minden hasonló helyzetben lévő ember rémalma lehet: a család, akikhez költöztem, sajnos csak egy olcsó bébiszitter-alternatívaként fogadott. Két kicsi gyerek pótmamája, és háztartásvezető lettem szinte teljes munkaidőben, egy hatalmas, hideg házban. Rengeteget kellett dolgoznom, takarításból, főzésből és ezekkel egyidőben a gyerekek felügyeletével teltek hétköznapijaim – bevallom, nem erre számítottam. De a nehézségek ellenére életem egyik legjobb időszaka is volt egyben, mivel megtapasztaltam Istennek a kegyelmét és szeretetét, és az imáimat is meghallgatta.



Egy keresztény közösségért fohászokdtam, akikhez csatlakozhatnék az itt eltöltött idő alatt, és találtam is, ráadásul egy magyar keresztény gyülekezetet, ahol szintén nagyon sok kedves embert ismertem meg, akik között már az első találkozás óta otthon érzem magam. Azután, hogy bekapcsolódtam a közösségbe, már sokkal inkább könnyedebben teltek a hétköznapiak, viszont minél inkább megtapasztaltam azt, hogy mennyire támogatják egymást az emberek a gyülekezetben, annál inkább vágyódtam el az első angol lakóhelyemről. Így ezek után már egy új fogadó család megtalálásáért kezdtem imádkozni. Rövid idő után rájuk is találtam, ráadásul ők éppen abban a kisvárosban élnek, ahol az itteni barátaim nagy része is lakik. Gondolkoztam azon, hogy a tervezett szeptemberi hazautazás helyett

hamarabb hazamegyek, de örülök neki, hogy nem tettem, és adtam egy esélyt annak, hogy ne nagy csalódásokkal térjek vissza Magyarországra. Így áprilistól kezdve egy nagyon kedves család életének lehettem részese, ahol valóban úgy éreztem magam, mintha családtag lennék: itt angolul és olaszul beszéltek, mivel az édesanya angol, az édesapa pedig olasz. Itt is értek nehézségek és kihívások, de sokkal könnyebb volt együttműködni olyan emberekkel, akik támogatnak és értékelnek.

Abingdon, ahol tavasz közepétől élttem, Oxford mellett van, így széles választéka található a legjobb nyelvviskoláknak a közelben, de a híres egyetemváros számtalan egyéb, fiataloknak való programot kínál. Az álmodó tornyok városa nevet pedig büszkén viselheti az egyetemi épületek építészetét tekintve, de számos templom és múzeum is szépíti a belvárost, amely kiváló hely a szabadidő eltöltésére.

Kirándulásaim során jártam Shakespeare szülővárosában, Stratford-upon-Avonban, Londonba több alkalommal eljuthattam, ahol megtekinthettem a legfőbb turistalátványosságokat: jártam a British Museumban, a Natural History Museumban, valamint Royal Albert Hallban, ahol részt vehettem egy

évente megrendezett, Prom Praise nevű koncerten is.

Tapasztalataim alapján elmondhatom, hogy aki hasonló kalandon gondolkodik, vágjon bele, ha van rá lehetősége. Bár tanácsként talán annyi, hogy jó mindenre felkészülni, és hasonló tapasztalatokkal rendelkező embereket is érdemes megkérdezni élményeikről – más au páirektől én is sokat tanultam, és életre szóló barátságokat kötöttem.

Ami számomra meglepő, az az, hogy az embernek nem kell teljesen beilleszkednie egy másik kultúrába, mert Angliában szinte minden népcsoport-

» Egy keresztény közösségért fohászokdtam, akikhez csatlakozhatnék az itt eltöltött idő alatt, és találtam is, ráadásul egy magyar keresztény gyülekezetet, ahol szintén nagyon sok kedves embert ismertem meg, akik között már az első találkozás óta otthon érzem magam.

nak él itt egy kisebb, vagy nagyobb közössége. Tehát valójában egy kis szeletet kaphatsz a saját hazádból is, így kevesebb az esélye annak is, hogy honvágya legyen az embernek – bár bevallom, azért az ottani, hűvös nyári napokon nagyon is hazavágyódik a szívem.

Borsi Noémi



IZGALMAS PREZENTÁCIÓK A HALLGATÓI KONFERENCIÁN

2018-ban is rengeteg érdekes témában hallhattunk előadást

A Wáli István Református Cigány Szakkollégiumban éves hagyománya van annak, hogy a félév végén hallgatónk saját tanulmányi, kutatási, vagy érdeklődési területük egy-egy szeletét mutatják be társaiknak, a WISZ munkatársainak, illetve mentorainknak. Ez idén sem volt másként, június végén egy egész délelőttöt és kora délutánt felölelő konferenciát töltöttek meg tudással és érdekes információkkal az előadók.



A jogi asszisztensi felsőoktatási szakképzésben részt vevő Balog Cintia Debora a világ legérdekesebb törvényeiről készített prezentációt, melynek segítségével néhány perc alatt virtuálisan körbeutazhattuk a világot. A szociális munkát tanuló Katona Csaba

szociálpedagógiai kísérletekből szemezgetett, előadását mentora, Diebel Andrea terepkoordinátor is meghallgatta. „Nagyon nagy öröm volt, hogy anno megkértek erre a feladatra, hiszen Csabival könnyű és jó együtt dolgozni” – mondta a Debrecen Egye-

tem Szociológiai és Szociálpolitikai tanszékének munkatársa. „Jó tanuló, kiemelkedő szociális érzékenységgel, kezdeményező típus, és erős benne a tenni akarás” – folytatta, majd hozzátette, hogy rengeteget beszélget Csabával, és egyre többet tanul tőle,



például az iskolából lemorzsolódott gyerekek helyzetét illetően. Oláh Regina Szidónia számára kétszeresen is fontos volt ez a nap: a konferencia délutánján vette át jól megérdemelt, turizmus-vendéglátás alapképzésben megszerzett diplomáját, előtte azonban a gyógyturizmusról mesélt nekünk „a bükki füvesember”, Szabó Gyuri bácsi példáján keresztül. Cservák Mária előadása igencsak feszegette az előre megszabott, tíz perces határt, hiszen fordító-tolmács mesterszakos hallgatónk rengeteg érdekességről beszélt „Kémek, mint mi” avagy: legendás tolmácsok a hírszerzés világában címet viselő előadásában. A biológusnak készülő Farkas Vanessza a történelem legszomorúbb emberkísérleteit vette számba, míg Godó Irén saját, sok részletre kiterjedő kutatásának eredményeit prezentálta – a szociálpolitika mesterképzésben tanuló lány előadása a „Diszkriminációval összefüggő társadalmi attitűdök és sztereotípiák a romákkal szemben” címet viselte. Testvére, a germanisztika osztatlan tanári képzésében részt



vevő Katalin az identitás problémáját szedte ízekre, Kafka: Az átváltozás című novellája alapján. Gyökeres Krisztián (történelem-földrajz tanári) prezentációja kibújt a hagyományos keretek közül, hiszen a „Fogások a történelem lapjairól” című előadása nem csak az agyunkat, hanem az ízlelőbimbóinkat is kényeztette. Krisztián fokhagymás pecsenyét gyümölcs-lével és barack fánkkal, valamint citrom lével pácban készült sült tüköt szolgált fel egy 17. századi recept alap-

ján. Az ételeket nem csak a háromtagú zsűri, hanem a hallgatók is megkóstolhatták – az egyedi produkcióról hallgatónk mentora, Velkey Ferenc úgy vélekedett, nagyon örül neki, hogy Krisztián bevállalta a szokatlan pillanatokat. Kalmár Laura előadását személyes érintettség szepítette meg: a néprajz mesterszakos lány nagyapja, Uhrin Pál, „a naiv parasztfestő” életművét mutatta be egy videogaléria segítségével. Nagy Zoltán a hackerek világába kalauzolt el minket, gaz-

dasági informatikus tanulmányaival tökéletesen egybevágva, ugyanis a tíz legveszélyesebb, nagyvállalatok és kormányzati szervek rendszereit feltörő hacker mutatta be nekünk. Németh Márta a reformpedagógia egyik – szó szerinti – iskolapéldáját hozta elénk: a biológia tanári mesterszakos hallgató az brit Summerhill nevű, csaknem egy évszázada működő intézményt mutatta be. Szpiszár Dalma vegyészmérnöki tanulmányai alatt tett nagy hatást Stephanie Kwolak kémikus életműve, melyek keresztül a műanyagok sokszínű felhasználásával ismerkedhettünk meg. A konferenciát a jogi asszisztensnek készülők Varga Tamara zárta, „Furcsa perek, eszelős bűnözők” című előadásával.



Ahogy az lenni szokott, az igazgatónk, Mózes Áron, a DRHE oktatója, Tamusné Molnár Viktória, illetve Balogh Barnabás lelkipásztor alkotta zsűri díjazásban részesítette a hallgatókat: a legjobb előadás Gyökeres Krisztiáné lett, míg a közönség különdíját Godó Irén kapta meg. Viktória kiemelte, nagyszerű volt látni és hallani, ahogyan a tavalyi konferencián szintén előadók mennyire magukévá tudták tenni az akkor elhangzott javaslatokat – bízva abban, hogy ez egy év múlva sem lesz másként. Minden konferencián előadó, illetve díjazott hallgatónak gratulálunk!



BIZONYSÁGTÉTEL EGY REGÉNYBE ILLŐ ÉLETRŐL

A tanév végén rendeztük a híres roma személyekkel zajló beszélgetéssorozatunk első alkalmát a debreceni Ifjúsági Házban.



Káli-Horváth Kálmán több szálon is kötődik a Wáli István Református Cigány Szakkollégiumhoz, leginkább azért, mert ő vezeti testvérintézményünket, a budapesti RefoRomot. Azonban Kálmán ezúttal nem mint igazgató, hanem példakértékű romaként volt a vendégünk egy kellemes, ám nagyon sok tanulsággal szolgáló beszélgetésre. Debreceni és budapesti szakkollégisták, illetve érdeklődők előtt Kálmán felidézte nekünk hányatott sorsú gyermekeivét, hogy hogyan jutott el a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Tiszakóród cigánytelepéről a színpadig, Isten keresésétől annak megtalálásá-



ig, a társak és a nevelők terrorja miatt keserű intézetis évektől saját művészi stílusának megtalálásáig, legyen szó költészetéről, vagy festészetéről.

Kálmán soha nem titkolta, hogy milyen körülmények közül kellett kivekednie magát – nemrég megjelent, Meztelen Zsoltár című verseskötetében (melyből talán legdöbbenetesebb alkotását, az Abortuszvízió címűt olvasta fel nekünk) bőven találhatunk ezt feldolgozó műveket –, de bátran hirdeti, hogy hittel, alázattal, és a lehetőségek folyamatos keresésével minden helyzetből ki lehet hozni a legjobbat. Azt pedig mi tesszük hozzá, hogy szavai rengeteget segíthetnek azoknak, akik hasonló tapasztalatokkal a hátuk mögött próbálják megívni életük harcait.

Fotók: Dezső Kinga

TÁNCRA PERDÜLTÜNK

A Karakter Népzenei Együttes nagyszerű hangulatot varázsolt a cigány táncházban.



Széles körben elterjedt nézet, hogy a romák úgy tudnak mulatni és táncolni, mint senki más – közvélemény-kutatások is azt támasztják alá, hogy a zene és a tánc elsők között szerepel a válaszadásban, ha valakit megkérdezzük, mi jut eszükbe a cigányokról. Nemrég ebből kaphattunk egy kis ízelítőt a debreceni Ifjúsági Házban, ahol a Karakter Népzenei Együttes három tagja (hegedűvel, brácsával és nagybőgővel) a színpadon húzta a talpalávalót, a formációból pedig egy hölgy és egy férfi Felső-Tisza-vidéki táncokat tanított nekünk.

Elsajátíthattuk a csárdás alapjait, de jártunk tyukodit és a hamisíthatatlan nagyecsed-i cigány táncot is. Persze a mozgás mellett magyar és cigány nő-táncokat is megtanulhattuk – nagyszerű kulturális élményben volt részünk!



CAMPUS FESZTIVÁLON JÁRTUNK

A Wáli István Református Cigány Szakkollégium saját sátorral volt jelen Kelet-Magyarország legnagyobb zenei fesztiválján.

A Campus Fesztivál hagyományosan 0. nappal kezdődik – ilyenkor a legtöbb helyen még csinosítgatják a sátorokat, folyamatos a cégek, egyesületek, kereskedelmi egységek kitelepülése, sőt, ilyenkor még a Nagyszínpad előtt sem tolonganak a tömegek, serény munkások ugyanis javában az állványzaton dolgoztak, hogy a következő napra minden készen álljon. Serények voltunk mi is szerdán, hiszen a Civil Faluban található sátrunk csütörtökön már teljes pompájában várta az érdeklődőket. Kivittük a sokak által már jól ismert Szociopoly társasjátékot, a látogatók cigány totótölthettek ki, melyben többen között az is kiderült, hogy megközelítőleg hány roma él Magyarországon, illetve pontosan mennyi tagja van a 100 tagú cigányzenekarnak.

A sikeres kitöltők WISZ-es tollat, jegyzetfüzetet, vagy éppen cukorkát kaptak, hallgatóinkkal történt beszélgetések során pedig megismerhették szakkollégiumunk működését, milyen célja van intézményünknek, és hogy milyen szerepet foglal el a debreceni felsőoktatás életében.

Bízunk benne, hogy kitelepülésünkkel még több emberhez tudtuk elvinni a szakkollégium jó hírét – jövőre találkozzunk ugyanitt!

Fotók: Németh Márta



KALANDOK A DUNAKANYARBAN

Ha véget ér a tanév, és eljön a nyár, az csak egyet jelent: útra kelnek a Wáli István Református Cigány Szakkollégium hallgatói, hogy néhány napig kipihenjék a vizsgák fáradságait, közben pedig felfedezzék az ország épített és teremtett értékeit. 2018 júliusában a Dunakanyarnál jártunk.



Július végén intenzív program várt a hallgatókra: többen is a Campus Fesztiválon képviselték az intézményt, pihenésre pedig nem maradt idő, hiszen az esemény után fél nappal már rajtra készen kellett állnunk a szakkoli bejáratánál. Szükség is volt a kora délutáni indulásra, hiszen első célpontunk, Pilismarót több, mint 260 km-re található Debrecentől, az odaút pedig csaknem négy órát vett igénybe. Az este első része akklimatizálódással telt: megismertük a négy napig lakhelyünkül szolgáló Alexandra Vendégházat és környékét, volt, aki lesétált a

mindössze néhány méterre található Dunához, más ping-pongózással, tollasozással, vagy éppen beszélgetéssel ütötte el az időt. A folytatásban Kovács Károly debreceni pszichológus rövid ismerkedésre és eszmecsereére várt minket: noha a szakkollégisták az együtt élésnek köszönhetően jól ismerik egymást, az ilyen alkalmakon mindig kiderül egy, vagy több új dolog a mellettünk ülőről. A beszélgetésnek nem titkoltan önismerteti vonulata volt: ennek keretében megnéztük a kezek és lábak nélkül született Nick Vujicic főszereplésével

készült, Pillangó Cirkusz című rövidfilmet. Az alkotás üzenete egyértelmű: lehet, hogy sérülésekkel jövünk a világra, vagy traumákat élünk át – fizikai és lelki értelemben egyaránt –, Isten azonban képes jóra és mások hasznára, épülésére fordítani azokat. Hétfőn délelőtt folytatódott belső, játékos utazásunk: egyforma kártyák alapján kellett párokba rendeződni és beszélgetni, de a csapatmunkáról sem feledkeztünk meg: időre raktuk sorba a kártyákat, majd egy labdát juttattunk el úgy a céljához, hogy szivacsokból készítettünk utat neki. Ebéd után a



pilismaróti Duna-parté volt a főszerep: noha délelőtt még némi eső is áztatta a környéket, ez kevés volt ahhoz, hogy elmossa a kedvünket, hiszen a strand csodálatos hely a pancsolásra és a csendes pihenésre egyaránt.

Bár a víz fárasztó tud lenni, kora este mindenki mosolygósan ült le a vendégház közösségi terében kialakított kör székeire. Farkas Anikó, az intézmény fenntartói képviselője már a nap elején csatlakozott hozzánk, ekkor viszont ő vette át a stafétát: előbb hárból kellett kitalálnunk a mások által megfogalmazott hamis állítást, majd kártyákon szereplő minták alapján kellett elmeselnünk, hogy milyen volt az elmúlt évünk, és hogy milyennek szeretnénk látni a következőt. A nap hátralévő része a tanév tanulságairól és eseményeiről szólt: SWOT-analízis segítségével meghatároztuk a WISZ erősségeit és gyengeségeit, valamint szó esett a lehetőségekről, illetve veszélyekről is. Mózes Áron, a szakkollégium igazgatója színes prezentáció segítségével idézte fel az elmúlt hónapok legszebb pillanatait, értékelte az intézmény, illetve a hallgatók eredményeit, majd előretekintett a 2018 őszétől várható változásokra is.

Ami azonban nem változik, az Urunk alkotó munkájára történő rácsodálkozás a WISZ-táborokban: kedden délelőtt ennek jegyében Visegrádra vezetett az utunk, ahol először a Fellegvárhoz gyalogoltunk fel. Szavakkal nehéz visszaadni az onnan elének táruló látvány szépségét, ahogyan a Duna békésen kanyarog a kisebb-nagyobb domborulatok között. A kötelező szelfik és panorámaképek elkészítése után beljebb merészkedtünk, néhány méter megtétele után pedig úgy érez-



tük, mint ha évszázadokat repültünk volna vissza az időben. Történelmi zászlók, szobrok, festmények, preparátumok és korabeli tárgyak idézték meg Visegrád legfényesebb korszakát, a panoptikum installációja pedig az 1335-ös királytalálkozót jelenítette meg. „Némi” buszos rásegítéssel aztán hamar a városban találtuk magunkat, ahol a rekonstruált Királyi Palotában található Mátyás Múzeum kiállítását néztük végig, majd a Zugfőzde Pálinkamúzeumban ismerhettük meg magyar pálinkafőzés történetét, illetve a nedű elkészítésének folyamatát. Ennyi program egy napra is elég lett volna, pedig még csak ebédidőben jártunk: a délutánt Esztergomban töltöttük, a magyarországi kereszténység szülőhelyén. Ennek címén hová más-hová is vezetett volna az utunk, mint a Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyházba. Aki nem ismerne, az Esztergomi Bazilikáról van szó, az ország legmagasabb épületéről, illetve Európa egyik legnagyobb bazilikájáról. Mindez 100 méteres magasságát tekintve nem is csoda, így nem hagyhatuk ki a panorámafolyosón tett sétát. Természetesen megtekintettük a templombelsőt, Mindszenty József egykori esztergomi érsek kriptáját, illetve a Kincstárat, majd jöhetett a több, mint 400 lépcsőfok megmászása. Bár a feljutás beletelt némi időbe a szűk csigalépcsőkön, a kilátás bőven kárpótolt minket érte: akárcsak néhány órával korábban, ezúttal sem tudtunk betelni a tájjal, a Duna, az Esztergomot Párkánnyal összekötő Mária Valéria-híd, a két város látképe miatt szívesen időztünk volna még odafent. Mivel az idő későre járt, ezért innen már szálláshelyünkre utaztunk,



hogy rápihenjünk a következő napra. Szerdán belevetettük magunkat a természetbe, hiszen végigsétáltunk a Pilis egyik kedvelt turistacélpontján, a Rám-szakadékon, majd ismét a vize volt a főszerep, ezúttal egy kellemes hajókirándulás részeként. A nap hátralévő részét strandolással és társasjátékokkal töltöttük, melybe némi szomorúság is vegyült,

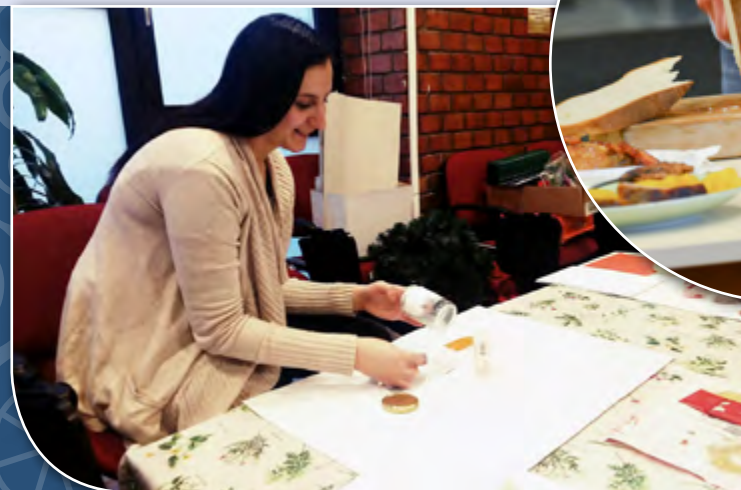
hiszen tudtuk, ez az utolsó esténk a táborban. A csütörtöki hazautazás előtt még útba ejtettük a gödöllői Grassalkovich-kastélyt, ahol Ferenc József és Erzsébet királyné élt egy ideig, 1920-tól pedig Horthy Miklós pihente ki itt fáradalmait. Az ebédet a népi emlékezet által csak Sisinek hívott királynéről elnevezett étteremben költöttük el, innen azonban már valóban Debrecen szerepelt a következő, immáron végső állomásunkként úttervünkben. A WISZ hagyományainak megfelelően ezúttal is programokban, élményekben, egymás mélyebb megismerésben gazdag tábort tudhatunk a hátunk



mögött – nagyon nagy hálaival tartozunk a szervezésért lelkesünknek, Lovász Mártonnak, illetve az igazgatónk mellett Kiss Andrea tanulmányi vezetővel és Koroknai Éva takarítónővel kiegészült munkatársi csapatnak, akikhez a hallgatók bármilyen gondalkéréssel fordulhattak. A 2017/2018-as tanév ezzel a néhány nappal hivatalosan is véget ért számunkra, hiszen a szakkollégium augusztusban már új hallgatói előtt is megnyitja kapuját, hogy szeptemberben, némi vérfrissítésen átesve kezdhesük meg a közös munkát.

KÉPEK AZ ELMÚLT TANÉVBŐL

Nagyon színes évet zárt a Wáli István Református Cigány Szakkollégium: hitéleti alkalmak, szabadidős programok - többek között a hallgatók által leginkább kedvelt paintballozás és gokartozás -, előadások, Mikulás-est, karácsonyi kézműveskedés, budapesti látogatás, készülődés a KRSZH Focikupára, önkénteskedések: megannyi emlék, melyeket nem felejtünk. Találkozunk 2019-ben!





A célohoz WISZ!

A Wáli István Református Cigány Szakkollegium a tehetséggondozást, a református keresztyén cigány értelmiség képzését szolgálja. A hallgatókkal, munkatársakkal alkotott szlogenünk a küldetésünk tömör leírása: „A célohoz WISZ.” A cigány és hátrányos helyzetű, de céltudatos hallgatóknak tudunk és akarunk segíteni. A családból általában először kilépő fiatalok olyan közösséget találhatnak nálunk, melyben érezhetik a személyes törődést, támogatást, vezetést a megváltozó egyetemista életvitel kialakításához.